

tabor 10

taborniška revija
letnik L

2005
550 SIT

POTEPANJA

18	Karikatura
19	Eurojam
28	Intervju
30	Totem

AKTUALNO

4	Tema meseca (ROT)
8	Kolumna
9	Taborniške novice
13	Taborniški vestnik
15	Aktualno

RAZVEDRILO

42	Dotik
43	Ježkov kotiček
44	Fotostrip
46	Igra
46	Rebus
46	Stric volk
47	Nagradna križanka

STROKOVNO

32	Koktajli
33	Astronomija
34	Imeti vod GG
35	ŽVN
36	Nasveti vodjem
37	Adrenalin
38	SOS
39	Psihologija
40	Taborjenja

KDAJ?**KAJ?****KDO?**

15. - 16. oktober	48. JOTA (Jamboree on the air) in JOTI (Jamboree on the Internet)	www.scout.org/wse/jota.shtml
17. - 23. oktober	Teden vseživljenjskega učenja Festival ideje vseživljenjskega učenja	tvu.acs.si
22. - 23. oktober	Močne ukane (rod Dveh rek)	rdr.rutka.net
30. oktober - 6. november	Vodniški tečaj Celjsko-zasavskega območja (Skomarje nad Zrečami)	emil.mumel@guest.arnes.si
10. november	10 let rodu Aragonitnih ježkov Cerko	raj.rutka.net

NOVO ZNANJE = BOLJŠE DELO**Dnevi programskih znanj se nadaljujejo v novembru**

Zaradi identificirane potrebe po novih znanjih, pristopih, metodah in orodjih s področja izvajanja programa za mlade in uspeha na dnevih, ki so bili izvedeni v začetku oktobra, Komisija za program za mlade vodnike in načelnike vabi na novo serijo delavnic, ki bodo potekale v terminu od 7. do 10. novembra. Delavnice bodo potekale ob 18. in 19. uri v sejni sobi na sedežu ZTS, Parmova 33 v Ljubljani. Nekaj vsebin: Programski listi idej na krožniku za MČ (PLINK), nov pristop izvajanja programa, učinkovito upravljanje s časom, kako do vizije rodu ...

Še vedno ste vabljeni, da s svojimi predlogi (na pugy@rutka.net) še dodatno popestrite zanimiv program delavnic.

tabor

taborniška revija
letnik XLIX 2005

Glavni in odgovorni urednik: Aleš Cipot.

Pomočnik urednika: Miha Bejek.

Urednik fotografije: Blaž Verbič.

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak.

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Jaka Bevč, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Jošt Bukovec, Borut Cerkvenič, Tanja Cirkvenič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Tomaž Hudomalj, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Nina Medved, Frane Mereša, Boris Mrak, Dušan Petrovič, Tadej Pugelj, Lea Repič, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Smigajda, Katjuša Šavc, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popovič.

Lektoriranje: Špela Gorup, spela.gorup@rutka.net.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvida je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino.

Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Številka je bila tiskana v nakladi 1800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. ISSN 0492-1127

Naslovnica: Miha Fišer.

Medvedek Matej Veselega vetra iz Murske Sobotne spoznava skrivnosti lokostrelstva na taborjenju v Domanjševcih na Goričkem.

UVODNIK

Dragi prijatelji

Taborništvo naj bi bilo gibanje, v katerega se lahko vključi vsak. Tak ali drugačen. Z več ali manj denarja. Pa vseeno za slednje obstajajo omejitve, saj si ne morejo privoščiti 'izleta' na Jamboree ali Moot.

Spomnim se svojega prvega – in edinega – svetovnega Jamboreeja, za katerega smo doma denar nabirali dve leti. Tudi svetovni Moot je pošteno oklestil moj tekoči račun in seveda so tisto leto odpadle kakršnekoli druge počitnice. Izkušnji sta bili prekrasni, spoznala sem veliko zanimivih ljudi in seveda sedaj pravim, da imam prijatelje po vsem svetu. Ampak to so presneto dragi prijatelji. Kava z enim izmed njih bi me stala vsaj sto petdeset tisoč tolarjev, ali kolikor že sedaj stane kakšna poceni letalska karta na drugi konec sveta.

K sreči so tu e-pošte in MSN, vendar bi prav prišel kakšen obisk v živo – kako imaš lahko sicer nekoga za prijatelja, če si ga videl le enkrat v življenju?

Za tiste, ki si dragih Jamboreejev ne morejo privoščiti, so tu še vedno tuji taborniki, ki pridejo k nam. Ampak tako pridobljeni prijatelji niso nič cenejši – tudi oni so pripotovali vsaj iz sosednje države, če že ne iz kakšnega drugega kontinenta.

Vsekakor pa je umetnost, da vsaj s kom izmed množice 'prijateljev', ki si jih imel na mednarodnem taboru, ohraniš stik. Tu in tam pošlješ e-pošto in najnovejše fotke, se sredi noči pogovarjaš po MSN-ju in kdaj pa kdaj pošlješ še kakšno razglednico s počitnic. Mogoče pa temu kljub vsemu lahko rečemo prijateljstvo.

Seveda pa ti ostanejo še vsi tisti taborniki, ki so prav tu, v tvojem domačem kraju. Če se do njih sprehodiš in ne prirejšo ravno vselitvenega žura s knjigo želja v Filipovem dvorcu, so čisto poceni. In dovolj blizu, da jih kljub pomanjkanju časa in denarja vidiš vsaj enkrat na teden.

Katarina Drenik
katarina@trobentica.net

UVODNIK

Dušan Petrovič
pepl@rutka.net

Ali je ROT (še) na pravi poti?

ROT je najzahtevnejše taborniško orientacijsko tekmovanje z vključenimi elementi preživetja v naravi in preizkusa psihofizičnih sposobnosti ekipe. Žal sem sam premlad za poznavanje začetkov; po pripovedovanjih naj bi bil zasnovan že konec 50-ih let s sedanjim imenom (ROT) in glede na bližajočo 'pol-stoletnico' bi bilo vredno napraviti zgodovinski pregled in obletnico obeležiti. Moj spomin seže do zgodnjih 80-ih let, ko se je imenoval STPM (Slovenski taborniško partizanski mnogoboj) in ko so si najboljši poleg časti priborili tudi pravico nastopa na JIPV ("Jugoslovanski izviđaško partizanski višebój"). Ob razpadu skupne države se je povrnilo prvotno ime (ROT). Seveda pa je od imena pomembnejša vsebina, določena s propozicijami. Te se danes od tistih iz začetka 80-ih let razlikujejo le malo (ni sporočila partizanskega kurirja, podrobneje so opisani risarski izdelki, drugačna opredelitev dolžine proge) kljub velikanskim spremembam tehnologije, materialov in opreme, nenazadnje vloge orientacije v taborniškem programu in vloge tabornikov v družbi. Zato se upravičeno sprašujemo, ali so še ustrezne. Profil terena se je pred dvajsetimi leti risal izključno ročno, danes ga računalniški program izdela v minuti, od nekdanj edine busole M53 imamo danes na razpolago paleto kompasov in busol, višinomerov in celo GPS sprejemnikov. Šotorsko platno že dolgo ni najustrenejši material za bivanje v naravi, kuhanje na odprtem ognju v naravi so zamenjali plinski gorilniki. Signalizacijo na daljavo so zamenjali mobilni telefoni. Koncept tekmovanja, iskanje kontrolnih točk v zaporedju, je najbrž še ustrezen in zanimiv, tekmovalne panoge pa bi bilo morda le treba posodobiti in prirediti sedanjim razmeram, pri tem pa seveda ne zahtevati, da bodo ekipe s seboj tovorile kupe drage tehnične opreme.

ROT-u ob rob

Blaž Kovačič
kovax@rutka.net

RO(W)T 2005

Ko me je urednik prosil za nekakšno oceno letošnjega ROT-a, sem se znašel nekoliko v zagati, saj sem Cerkno zapustil z mešanimi občutki. Na eni strani odlična organizacija, na drugi pa razplet tekmovanja, ki poraja dvome o njegovi regularnosti.

Že od prihoda na tekmovališče je bilo slutiti, da so organizatorji mislili na večino možnih zapletov. Tako je bilo od prijave ekipe do sestankom vodij ekip na voljo nekaj več časa kot po navadi, kar je omogočilo tekmovalcem, ki smo prihajali z rahlo zamudo, da smo se normalno vključili v tekmovalno proceduro in hkrati organizatorju nismo rušili urnika tekmovanja. Prav tako so bile naloge v petek časovno razporejene tako, da ni bilo preveč hitenja od ene do druge panoge in je celo ostajal čas za druženje ob košarkarski tekmi ali kje drugje in večerjo brez pospešenega tempa. Posnemanja vredna je še odločitev rodu Aragonitnih ježkov, da za spanje zagotovi prostor v šoli. Tako je lahko tekmovalcem prihranjeno precej odvečnih komplikacij s postavljanjem, podiranjem in čiščenjem šotorov ob pogosto deževnih ROT-ih.

Tekmovalni del je sploh v soboto ponudil lepo traso, kjer so se odlično mešale "etape z razgledom" in orientacijski problemi. Mogoče gre del zaslug za slednje in za povečano število mrtvih kontrol tudi poteku Slovenskega orientacijskega maratona po isti trasi, o čemer velja razmišljati tudi v prihodnje. Traser je možnosti, ki jih je ponujalo cerkljansko hribovje, dobro izkoristil. Proga je bila kar pravšnje dolžine in tudi vzponi so bili glede na možnosti, ki

ROT

Besedilo: SiNi,
foto: Sini, Lipe, Janij, Maša.
sini@rutka.net

jih ponuja teren, zelo zmerni. To je ob ne preveč komplicirani orientaciji, ki jo je omogočal relief, veliki večini ekip omogočilo prihod na bivak še pred mrakom, seveda pa se vedno najdejo tudi kakšni ponočnjaki. Ne zdi pa se mi popolnoma smiselna poteza traserja, da ob tako razgibanem terenu špekulira s hitrostjo gibanja 5 km/h in uporabi ustaljenih 4 km/h, kar je na koncu prav vse ekipe grč porinilo iz časovnice. Drugi dan je bila pot nekoliko enostavnejša, podrejena tudi čim hitrejši vrnitvi v dolino.

Zanimiv je bil tudi pristop k nekaterim izdelkom. Nestandardna merila izdelkov in središče krokija sredi transformatorja sta poskrbela za zabavo tudi precej izkušenih in rutiniranih ekip, ki znajo število korakov direktno pretvarjati v milimetre na skici.

Problem pa se je pojavil pri sodnikih in kontrolorjih. Nekateri so imeli premalo izkušenj s tovrstnimi tekmovanji, nekateri pa so bili preprosto površni, seveda pa je bilo med njimi tudi nekaj starih prekaljenih sodniških mačkov. Pojavljali so se zapleti z vrisovanjem, mestom odhajanja skic in dolge debate okoli toposti posameznih kotov. Vse to je vodilo v nekoliko večje število pritožb kot običajno in gruče tekmovalcev pred glavnim štabom organizatorja, ki so se ali niso znašle v kaosu iz minute v minuto spreminjajočih rezultatov, ali pa so poizkušale iz tega stanja iztržiti čimveč. V zadregi se je ob tem znašel tudi glavni sodnik, ki je moral na koncu s svojimi odločitvami praktično odločiti vrstni red prve četverice v kategoriji grč. Posledica tega so bile tudi deloma šaljive razprave o sodniški kuhinji, neskončno čakanje na rezultate in nekateri razočarani obrazi na podelitvi.

Kako v prihodnje? Predvsem je potrebno narediti vse, da se izognemo napakam v tekmovalnem delu, ki jih tekmovalci veliko težje sprejemajo kot nekoliko zamude pri večerji, ki je bila kot vsi drugi obroki odlična. Če to zahteva širitev področij na obstoječih sodniških tečajih, ali pa kakšnega udeleženca na tečaju orientacije in topografije več, pa presodite sami.

V rahlo meglenem jutru, ko se je dan šele dobro prebujal, so nekatere ekipe krenile na pot. V mesecu polnem deževnega vremena se nam je tabornikom končno nasmehnila sreča. Rahlo megleno jutro se je prevesilo v lep in sončen dan, ravno pravšnji za sprehod po Cerkljanskih hribih ☺!

Vsekakor ena izmed najbolj zanimivih taborniških disciplin oz spretnosti. Semafor. Letošnji najboljši so imeli skoraj neverjeten čas. Samo par sekund čez pol minute.

TEMA MESECA

Ob pogledu na tole fotografijo bodo vsakega, ki je bil na letošnjem ROT-u, preplavili spomini. Le kdo bi lahko pozabil prelepe gozdove, neokrnjeno naravo in klance, ki jih kar ni hotelo biti konec.

Kljub dolgi in naporni poti so nekateri na bivak prispeli s širokim nasmehom na obrazu. Posebej, če so prišli še ob svetlem dnevu in med prvimi.

Medtem ko nekateri na bivaku že počasi kuhajo in obnavljajo moči, so nekateri še vedno nekje na poti. Kje? Le kdo bi vedel! Več glav več ve in ko malce zaškripa, vsi modro ogledujejo zemljevid.

Res je zanimivo tekmovanje, tale ROT. Ne gre se vsem samo za zmago. Počasi in 'sigurno' bi lahko rekli. Saj bivak ne bo nikamor ušel. V miru si lahko privoščiš tudi piknik v naravi.

Semafor je zanimiv tudi zaradi načina oddajanja. Tale sistem je takšen, da sprejemnik gleda oddajnika v hrbet. Je to boljši in hitrejši način? Presodite sami!

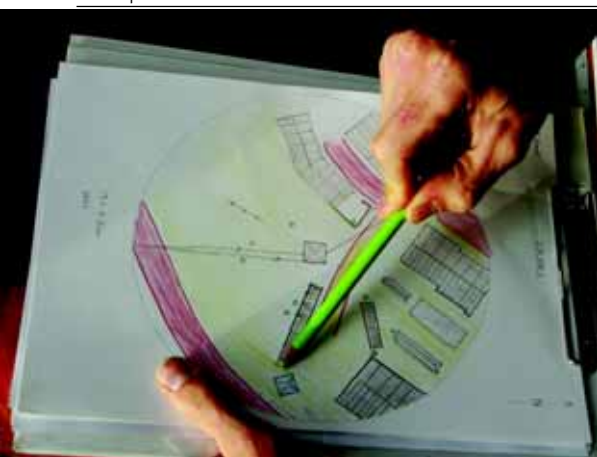
Asfaltnih cest ni bilo prav veliko. Takšnih lepih cest, kot jo vidite na tej sliki, pa je kar mrgolelo.

Nekatere ekipe so risanje krokija mirno izpustile in raje lovile časovnico. Veliko ekip pa je vztrajalo z risanjem.

Skica pod kotom je bila zanimiva izbira organizatorjev in je povzročala kar nekaj preglavic. Tudi teren za risanje je bil pester, če si seveda kot izmeril pravilno 😊!

Umetnija izpod Dumijevih rok. Kdor zna, pač zna!
Samo še par metrov in kontrolna točka bo naša.

Mrtve kontrole so skoraj vedno dobro skrite v kakšni vrtači sredi gozda. Tudi letos je bilo tako. Po kratkem kroženju ter iskanju je najlepši pogled, ko zagledaš rdeče belo prizmo. Nasmeh je neizbežen!

Prostor za bivak je bil verjetno edina kolikor toliko ravna površina na Cerkljanskem. Vse skupaj je bilo postavljeno in stisnjeno na majhen prostor in ravno zaradi tega je bilo druženje prav imenitno.

Naša četica koraka ...

Amerikanec, amerikanec@rutka.net

Nova Zveza tabornikov Slovenije?

V zadnjem času se pojavlja vse več idej in razmišljanj o tem, da je potrebno prenoviti Zvezo tabornikov Slovenije. Prenova je potrebna, ker ZTS ne deluje, kot bi morala, ker je vse narobe, ker vodstvo ni ustrezno, ali pa celo dela proti rodovom. Ker se je ZTS odtujila od rodov, ki so vendarle baza.

Pogled z druge strani daje malce drugačno sliko. Vsi bi delali revolucijo, nikogar pa ne zanima to, da bi vseeno prispeval k temu, da bi bilo karkoli drugače. Seveda so izjeme, vendar pa verjetno ne želimo, da bi celotna ZTS temeljila na izjemah. Ali pač?

Poglejmo par primerov:

Statut ZTS

Velikokrat sem slišal, da je statut slab, da je potreben korenite prenove. Tudi to, da je statut tisti, ki v osnovi onemogoča razvoj organizacije. Da preprečuje spremembe. Ko je končno prišlo do tega, da se je k oblikovanju prenovljenega statuta pristopilo, pa ugotavljamo, da je pripomb na stari statut v resnici zelo malo, pa še večina teh je bolj kozmetične narave. Tudi predhodna javna razprava ni dala tehtnih predlogov za spremembe. Pravzaprav je veliko več pripomb šlo na obliko, na to, kaj mora biti navedeno prej in kaj pozneje, ali je prav, da je pri imenu dostavek 'nacionalna skavtska organizacija', pa o tem, da pravzaprav ne želimo sprememb tam, kjer bi (lahko) pomenile novo kakovost.

Ne govorite mi, da je ta problem težak; če ne bi bil težak, ne bi bil problem.

(pripisujejo Ferdinandu Fochu)

NaBoj 2005

Na naboju je sodelovalo precej mladih (in mladih po srcu), ki vseeno želijo nekaj dodati organizaciji. Ki so povedali marsikaj tehtnega, pa hkrati nič v srce segajočega. Pač tisto, čemur je NaBoj nenazadnje namenjen. Veliko bolj kot to, kar se je v Postojni dogajalo, je bilo opazno tisto, česar ni bilo. Opazna je bila odsotnost tistih, ki vodijo organizacijo: načelnikov in starešin rodov in območij je bilo zelo malo. To je tistih, ki bodo nenazadnje odločali o statutu in o novem vodstvu (s tem pa tudi o novem programu) organizacije.

Tako iz teh primerov, kot iz nekaj drugih, je opazno, da je v organizaciji (ZTS je zveza rodov, tako da smo pravzaprav vsi ZTS) nek primanjkljaj poguma za spremembe, inovativnosti oz. kreativnosti. Da ni prave želje, ki bi rodila potrebo in se prelevila v akcijo. Da je pravzaprav tako, kot je, najbolje. Da se bojimo sprememb, ker bi prinesle novo. In to novo je nekaj, kar bi od nas vseh zahtevalo nekaj nove energije.

Da povzamem: želimo si sprememb, vendar samo takih, ki bi nam omogočile, da še naprej počnemo to, kar smo do sedaj. Prevelike spremembe niso dobre, ker bi od nas zahtevale, da si premaknemo riti in nekaj tudi naredimo.

Seveda pa obstaja tudi možnost, da se motim.

Šmarna gora čista kot še nikoli!

Rašiški rod iz Ljubljane je letos že 12 leto zapored organiziral čistilno akcijo Šmarne gore. Organizatorji so si v soboto zjutraj globoko odahnil. Muhasto vreme se jih je namreč usmililo in pokazal se je celo sonček. Ravno pravi čas, bi lahko rekli. Zbrana kopica tabornikov (okoli 60 udeležencev iz različnih rodov) se je po uvodnem nagovoru napotila na vrh Šmarne gore. Na vrhu so nas pogostili s brezplačnimi krofi in čajem. Po kratki malici smo se razdelili v manjše skupine in se po različnih poteh odpravili na zbirno mesto, ki je bilo ob policijski akademiji. Spotoma smo po vseh mogočih poteh v dolino pobirali različne odpadke, ki jih ni bilo tako malo. Skupine tabornikov vseh starosti z vrečkami za smeti v rokah je poželo veliko radovednih pogledov mimoidočih pohodnikov. Deležni smo bili veliko pohval in odobravalnih stavkov iz njihove strani. Res lepa reklama za nas tabornike. Za čisto in lepo naravo se je vredno potruditi. Ob povratku na zbirno mesto pa smo se posladkali s palačnicami in se zabavali ob družabnih igrah. Potebno je pohvaliti Rašiški rod za organizacijo in prav vse udeležence te akcije, posebej pa tiste, ki so prišli pomagat v Ljubljano tudi iz Slovenj Gradca, Šoštanja in Cerkna. Tudi naslednje leto ste vabljeni v čim večjem številu!

SiNi

sini@rutka.net

Gorimo že četrtno stoletja

Rod Upornega plamena Menges je od 1. 9. do 25. 9. 2005 praznoval 25-letnico neprekinjenega delovanja rodu. Taborniška zastava je v Letnem gledališču Menges (Dom tabornikov) vihrala 25 dni. Zastavo smo dvignili na otvoritvi 1. septembra in spustili na zaključni slovesnosti 25. septembra. Vmes pa se je dogajalo še marsikaj zanimivega. Imeli smo celotedenski vpis in fotogalerijo na osnovni šoli, delovno akcijo, kolesarski izlet, dan taborništva, izlet v neznano (Velenje, Logarska dolina), s stojnico smo se predstavili na Mihaelovem sejmu, sodelovali v povorki, imeli dneve odprtih vrat in še marsikaj. Praznovanje je uspelo, saj so se vsi udeleženci imeli zelo lepo. Fotogalerijo najdete na www.rup.menges.si,

Bane – bane@rutka.net.

Bane

Priprava na povorko. Foto: Bane.

TABORNIŠKE NOVICE

Kostanjev piknik

Kranjski taborniki so v soboto, 8. oktobra, sredi mesta vsem jasno pokazali, kdo so in kaj zmorejo. Cel Kranj nas je bil poln in otroci so se zabavali z izdelavo obročkov, vžiganjem v kljukice, ustvarjalnostjo ter iskanjem ilegalcev. Starejši pa so prepevali ob spremljavi kitare in se basali s kostanjem, potem so tu še tisti, ki so morali kostanj narezati in si nabrati par žuljev, pa vendar se je splačalo, super je bilo.

Bača

barbara.bacnik@rutka.net

Foto: Jetka.

Mi gremo, gremo, na Vogar zdaj gremo Foto: Bane.

Taborjenje v Bohinju

Tudi letos smo mengeški taborniki preživeli teden dni na taborjenju v Bohinju. Bilo nas je 43. Taborili smo od 24. 7. do 30. 7. v Ribčevem lazju. Program je bil zelo pester, saj smo bili na planini Vogar, preživeli progno preživetja, plavalni in veslalski v toplen jezeru, osvajali veščine, se po taborniško poročili, se igrali nočne igre, imeli hajk na slap Savico, prebili noč na bivaku, se borili za najboljšega na taboroboju. Skratka, bilo je zelo lepo in komaj čakamo na naslednji tabor.

Fotogalerijo najdete na www.rup.menges.si.

Bane

bane@rutka.net

Mobilne izobraževalne enote

Mobilne izobraževalne enote so še vedno v polni pripravljenosti! In še vedno lahko pridejo k vam v rod, četo, območje, družino in strokovno (v enotah delujejo izkušeni taborniški trenerji, ki so odlično opremljeni z znanjem ter veščinami) izpeljejo dodatno izobraževanje in pomagajo rešiti kakšen problem.

Do sedaj sta bili izvedeni že dve delavnici: ena za RLA Grosuplje in druga za RST Domžale. Za RLA smo izvedli delavnico Reševanje konfliktov, poglobili smo se v vprašanja, zakaj do konfliktov sploh pride, kako jih lahko razrešujemo in zakaj so konflikti sploh dobri. Za RST je bila izvedena delavnica v sklopu PP taborjenja za več rodov na temo timskega dela. Obe delavnici sta se izkazali kot zelo uspešni, udeleženci pa so izrazili željo po nadaljevanju.

Če želite, da tudi k vam pridejo mobilne izobraževalne enote, pišite Nini Arnuš na nina@rutka.net vsaj en mesec pred zeleno izvedbo. V e-pošti napišite, kam in kdaj naj enote pridejo, predvsem pa kakšne so vaše potrebe (zakaj želite imeti izobraževanje, delavnico).

Nina Arnuš

nina@rutka.net

P.S.: Primerni termini za izvedbo delavnic so lahko na jesenovanjih, jesenskih posvetih ali v katerikoli dnevih z vsaj 4-urno časovno luknjo.

Teden vseživljenjskega učenja 2005

Andragoški center Slovenije letos že desetič organizira Teden vseživljenjskega učenja. Na prireditvi vsa leta aktivno sodelujejo rodovi in tudi Zveza tabornikov Slovenije.

Kljub temu, da je rok za prijavo prireditev že potekel, vabim vse zainteresirane rodove, da vseeno pripravijo aktivnost za občane in tako izkoristijo priložnost za lastno promocijo, za večji ugled, stik človeka z naravo in taborniškimi življenjem, morda celo pridobite kakšne nove člane.

Lepo vabljeni na **otvoritev TVUja**, ki bo v petek, 14. 10., ob 11. uri v Hotelu Mons v Ljubljani in na **Parado znanja**, ki bo v četrtek, 20. 10., od 10. do 18. ure v parku Zvezda v Ljubljani. Lahko pa se udeležite prireditev po Sloveniji, ki jih pripravljajo društva, več o tem kje, kdaj in kaj se dogaja, najdete na spletni strani <http://tvu.acs.si>.

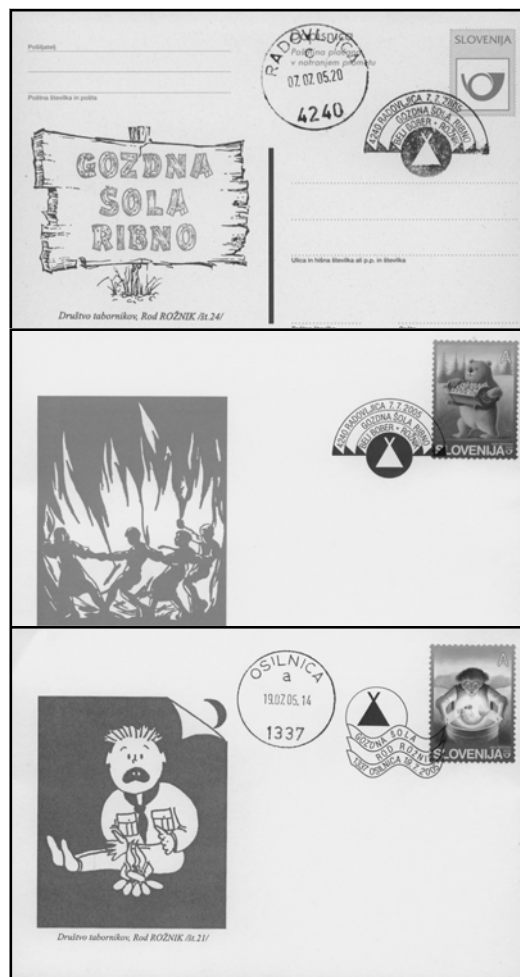
Nina Arnuš

nina@rutka.net

Nov poštni žig

Da bi poudarili razširitev dejavnosti na tretji taborni prostor v Osilnici in taborjenje novih rodov, so tudi za to GOZDNO ŠOLO letos izdali priložnostni poštni žig (1337 Osilnica 19. 7. 2005), dotiskali dopisnico (DT RR št. 23) in natisnili spominski ovitek (DT RR št. 22). Osnova za žig je bila ilustracija Francija Popka, ki je pred leti pripravil motiv za taborniško značko.

Obe omenjeni dotiskani celini – dopisnici (Ribno in Osilnica) je Pošta Slovenije evidentirala kot dotisk na celiinah št. D-225 in D-226. Podobno obsežna razstava (na 60 listih) kot v Ribnem pri Bledu je bila v hotelu Kovač v Osilnici, kjer so bili na voljo taborniške dopisnice, ovojnice, razglednice in literatura.

Tone Simončič

anton.simoncic@telemach.net

Odgovor na mnenje Matjaža Jesenška – Jessa v prejšnji št. Tabora (str. 14)

Smeti

V taborniški javnosti ne želim prati umazanega perila. Ker pa sem bil s strani pomočnika načelnika ZTS za program Matjaža Jesenška obtožen, da po Sloveniji trosim "smeti", mu podajam odgovor. V kolikor svojih trditev ne bo preklical in se mi na straneh revije opravičil, bom zoper njega sprožil postopek pred častnim razsodiščem Zveze tabornikov Slovenije.

Matjaž se je odzval na mojo izjavo, ki sem jo podal na vprašanje Taborovega novinarja. Poudarjam, da sem bil za izjavo naprošen. Menim, da lahko kot tabornik s štiriindvajset letnim stažem v organizaciji podam svoje mnenje, prepovedujem pa, da nekdo (pa čeprav pomočnik načelnika ZTS za program) moje mnenje imenuje "smeti".

Matjaž seveda meče taborniški javnosti pesek v oči, ko razlaga o moji nevednosti, neinformiranosti ... Do nedavna sem bil načelnik mariborskega območja, sem starešina rodu in inštruktor II. stopnje, prav tako tudi eden od soavtorjev aktualnega priročnika za delo z MČ (uredila Darka Petančič). Profesionalno se ukvarjam z vzgojo otrok in mladine (profesor na gimnaziji).

Moje t.i. "smeti" so mnenja mnogih članov (starešine in načelniki območij, dolgoletni člani programskih komisij, ...) ZTS.

Žal mi je, da Matjaž vidi le zmage, boleče poraze pa preprosto prezre. Sedanje komisije že ves mandat pripravljajo prenovo osnovnega programa. Rezultatov ni videti nikjer.

Na koncu pa bom Matjaža spomnil še na eno malenkost iz njegovega predhodnega obdobja. Pred nekaj leti se je udeležil "križarjenja" s poljsko skavtsko jadrnico "Zaviša Čarni" (vitez iz romana H. Sienkiewicza "Križarji" - op. I. U.). Namen srečanja je bil, da bi v Slovenijo prinesel izkušnje pomorskih skavtov in sam začel s te dejavnostjo v Kopru. Nikoli nismo slišali konkretnega poročila s te odprave (rezultatov ni dobil niti takratni načelnik za program), pa tudi delo pomorskih skavtov ni zaživelo tako, kot naj bi. Mu je takrat kdor koli kaj očital? Mislim, da ne.

Lahko je biti general, ko si na položaju. Zgodovina pa nas uči, da se enkrat s položaja tudi sestopi. Zato Matjaža naprošam, naj svoje misli razlaga svojim "programcem", če pa hoče resnično pomagati rodovom pri programu, naj se ude-

leži obiskov rodov in spozna dejansko stanje in probleme. Potem bo morda spoznal, da je kup "smeti" morda precej višji, kot se mu zdi.

Taborniški pozdrav nekdanjega člana programskih komisij ZTS (1989–2000).

Iztok Utenkar - Čips

Uvodni tečaj užitnih rastlin

Od 27. do 28. avgusta je v dolini Radovne potekal Uvodni tečaj užitnih rastlin. Na tečaju je bilo 12 tečajnikov iz cele Slovenije, med njimi tudi ena "civilistka". Spoznavali smo rastline, ki so užitne in imajo tudi zdravilne učinke. Skuhali smo si juho, odličen metin čaj, prilogo k pireju, ki je bila mnogo bolj okusna kot špinača, naredili smo solato iz plahutnic in božjega kruhka, namaze iz rmana, dobre misli, mete ... Poleg tega smo se posladkali tudi z bananami s čokolado iz žerjavice, narediti pa smo poizkusili tudi rmanov liker, ki pa je bolj zdravilen kot dober.

Vsi smo bili zelo navdušeni nad tečajem, nekatere punce celo tako, da bodo ustanovile taborniški klub Peht. Všeč nam je bilo, ker smo znanje preizkusili v praksi in ker smo bili v okolju, kjer se taborniki tudi ponavadi gibamo. Sedaj komaj čakamo na nadaljevalni tečaj in upamo, da bo izveden že v spomladanskem času.

Nina Arnuš
nina@rutka.net

Gozdna šola – Osilnica

Letošnje poletne počitnice so izkoristili za bivanje v deželi Petra Klepca tudi taborniki rodu Kraških viharikov iz Postojne in ljubljanskih rodov Dobre volje, Samorastnikov in Rožnika. Sicer ekološko zaščitena dolina Kolpe in Čabranke ponuja zanimiva taborniška doživetja na lokacijah Gozdne šole rodu Rožnik, ki je lastnik skoraj 60.000 m² travnikov, gozdov, njiv, sadovnjakov oziroma zidanega objekta, kozolca ... Na lokacijah, urejenih za taborjenje, lahko taboreči uporabijo suhljad za kurjavo oziroma taborne objekte. Rožnikovci načrtujejo urejena naselja na različnih lokacijah v Osilnici; posamezne taborne izmene imajo odlične možnosti za sodelovanje, skupno nabavo hrane, programsko sodelovanje itd. Trenutno so "taborniško" pripravljene že tri lokacije.

Tone Simončič
anton.simoncic@telemach.net

Vodniški tečaj med jesenskimi počitnicami

Celjsko-zasavska območna organizacija ZTS vabi na vodniški tečaj v času jesenskih počitnic od 30. 10. do 6. 11. 2005 na Skomarju (in še en dodatni vikend).

Cena celotnega tečaja je 22.000,00 SIT.

V ceno je všteta prehrana, namestitve, stroški organizacije tečaja in stroški predavateljev.

Prijave je potrebno poslati na naslov: Emil MUMEL, Cesta na Roglo 11 e, 3214 Zreče; e-pošta: emil.mumel@guest.arnes.si, po telefonu pa pozno zvečer 03 57 61 077 ali 041 551 857.

Prijave pošljite najkasneje do ponedeljka, 17. 10. 2005.

Pričetek tečaja je v nedeljo, 30. oktobra 2005 ob 9.00 na Skomarju, ob predhodni najavi pa lahko pridete že predhodni večer.

Program tečaja bo prirejen tako, da tisti, ki imate 1. novembra obveznosti in boste zato morali manjkati, ne boste nič zamudili. Prvi del tečaja se bo zaključil v nedeljo, 6. 11., po kosilu in potem nadaljevali še en vikend.

Na tečaju se bomo dogovorili o nadaljevalnem vikendu v novembru, najverjetneje pa kar naslednji vikend, kjer bo zaključek in preverjanje ter podelitev potrdil.

Tečajniki naj imajo s sabo poleg osebne opreme za bivanje v šoli še: copate za v šoli, spalno vrečo, škarje, lepilo, pisalni pribor, geometrijsko orodje, kompas.

Tečaj bo ločen za MČ in GG vodnike, bo kvalitetno pripravljen in ga bodo vodili sami izkušeni mentorji in predavatelji.

Za vse, ki so pa že vodniki MČ in bi radi postali tudi vodniki GG, pa je usposabljanje za vodnike GG.

Vsa nadaljnja navodila dobite prijavljeni po roku prijave.

Emil MUMEL, načelnik območja

Taborništvo ponuja ustvarjalni izziv Tajni podvig "kazalo"

Zveza tabornikov Slovenije, je pripravila kampanijo, s katero želimo predstaviti:

- vlogo taborniškega gibanja v slovenski družbi in
- značilnosti podpornega okolja, ki ga ponuja taborniška organizacija s svojim delovanjem po Sloveniji.

Ciljna skupina so mladi, ki jih želimo aktivirati v razmišljanju o lastnih ustvarjalnih izzivih in povabiti, da se skozi željo po sodelovanju pridružijo taborniški gibanju.

"Ozri se naokoli in poišči svoj ustvarjalni izziv!" je slogan kampanije.

Taborništvo v okviru ustvarjalnega izziva mladim ponuja:

- delovanje v skupini vrstnikov, ki predstavlja domače in vzpodbudno okolje;
- življenje v naravi, ki ponuja sprostitvev in oblikovanje odnosa do narave;
- možnosti za lastno napredovanje ter napredek okolja v katerem delujemo;
- aktivno vlogo pri oblikovanju pogojev za boljšo kvaliteto življenja;
- mednarodno prijateljstvo, ki predstavlja odprto okno v svet.

Kazalo je prva postaja na tej poti. Ker kazalo "kaže", je na nek način kažipot mladim, da se aktivirajo in izkoristijo priložnosti, ki jih taborništvo ponuja. Ne gre za klasičen propagandni material (preberi in zavrzy), saj ima poleg informacij tudi praktično vrednost (tako kot taborništvo tudi sicer). Praktična vrednost je v povezavi s knjigami, saj kazalo uporabljamo za označevanje strani.

Tu pa nastopi **tajni podvig**. Ker smo taborniki radovedni, se naša radovednost zrcali tudi v prebiranju knjig. Večinoma si jih sposojamo v knjižnicah, jih preberemo in potem vrnemo, da jih preberejo še drugi. Se vam že svita? Torej, knjiga, ki jo prebereš dobi novo pridobitev – taborniško kazalo. Vloženo bo skupaj s knjigo romalo na polico in čakalo na novo priložnost. Novega mladega bralca bo tako pričakalo presenečenje, ki ga bo z veseljem uporabljal pri branju, morda vnil skupaj s knjigo ali ohranil zase; kot vzpodbuda za nove ustvarjalne izzive.

In še to, tajni podvig mora ostati v strogi taborniški tajnosti.

Prigode in anekdote v povezavi s tajnim podvigom pa nam le pošljite; z veseljem jih bomo objavili v naši reviji Tabor (tabor@rutka.net).

Taborna prostora v Ribčevem laz

ZTS ima v Ribčevem laz v Bohinju dva taborna prostora, na katerih lahko rodovi organizirajo letna taborjenja.

Na zgornjem prostoru lahko tabori okoli 60 taborečih, na spodnjem pa 80.

Pozivamo vse rodove, ki želijo v prihodnjem letu taboriti v Ribčevem laz, da pošljejo na sedež ZTS prijavo, v kateri naj navedejo želeni termin taborjenja in predvideno število udeležencev.

Cene za najem tabornih prostorov so določene s cenikom, ki ga ob koncu leta določi IO ZTS za naslednje leto.

ZTS si pridržuje pravico do uskladitve terminov v primeru večjega povpraševanja in do popravka cen med letom, in sicer glede na gibanje cen in storitev na slovenskem trgu.

Zbiranje prijav traja do 15. oktobra 2005 oziroma do zasedbe kapacitet.

Odvod članarine v letu 2006

Starešinstvo ZTS je na svoji seji 18. 6. 2005 sprejelo nekaj sklepov v zvezi s članarino. Velika novost je, da bomo od 1. 1. 2006 dalje pošiljali revijo Tabor vsem prijavljenim članom.

Višina članarine v letu 2006 bo 3.300,00 SIT na člana. Hkrati je starešinstvo določilo popust, tako da se do 31. 12. 2005 lahko plačuje po 2.750,00 SIT na člana.

Razpis za zasedbo prostih terminov v gozdni šoli ZTS in tabornih prostorov v Ribčevem lazju v sezoni 2005/2006

Gozdna šola

Objavljamo poziv vsem, ki želijo bivati v GŠ ZTS v letu 2005/2006, da do 15. oktobra 2005 posredujejo vloge na sedež ZTS, Parmova 33, 1000 Ljubljana.

Uporabniki, ki bodo posredovali svoje vloge do navedenega datuma, imajo naslednje prioritete:

1. tečaji ZTS,
2. vodniški tečaji OO ZTS,
3. vodniški tečaji rodov in ZTO,
4. taborjenja rodov,
5. taborjenja drugih.

Kapaciteta tabornega prostora je okoli 80 taborečih oseb, oziroma do 50 ležišč v hiši.

Cene za bivanje so določene s cenikom, ki ga ob koncu leta določi IO ZTS za naslednje leto. ZTS si pridržuje pravico do uskladitve terminov v primeru večjega povpraševanja in do popravka cen med letom, in sicer glede na gibanje cen in storitev na slovenskem trgu.

Zbiranje prijav traja do navedenega roka, oziroma v primeru, da posamezni termini do roka ne bodo rezervirani, do zasedbe kapacitet.

Razpis državnega mnogoboja Zveze tabornikov Slovenije za vse starostne kategorije (prvi del)

Zveza tabornikov Slovenije razpisuje državni mnogoboj za leto 2006. Tekmovanje bo potekalo **od petka, 16. 6., do nedelje, 18. 6. 2006**. Kraj tekmovanja bo določena naknadno v drugem delu razpisa.

TEKMOVALCI IN TEKMOVALNE STAROSTNE SKUPINE

Na državnem mnogoboju lahko v konkurenci tekmujejo ekipe, ki so se na območnih mnogobojih uvrstile na prva tri mesta v svoji starostni skupini.

Starostne skupine so naslednje:

- o medvedki in čebelice I (rojeni leta 1999 ali 2000);
- o medvedki in čebelice II (rojeni leta 1997 ali 1998);
- o medvedki in čebelice III (rojeni leta 1996);
- o gozdovniki in gozdnice IV (rojeni med 1993 in 1995);
- o gozdovniki in gozdnice V (rojeni leta 1991 ali 1992);
- o popotnice in popotniki VI (rojeni med 1986 in 1990);
- o grče VII (rojeni med 1979 in 1985);
- o grče VIII (rojeni 1978 in prej).

Pri določanju starostnih skupin se starost računa po koledarskem letu (starost večine članov voda).

Pri razpisu so upoštewane že spremembe pri starostnih vejah:

- o murni (M) – mlajši od 6 let,
- o medvedki in čebelice (MČ) – od 6. do vključno 10. leta,
- o gozdovniki in gozdnice (GG) – od 11. do vključno 15. leta,
- o popotniki in popotnice (PP) – od 16. do vključno 20. leta,
- o mlajše grče – od 21. do vključno 27. leta,
- o grče – starejši od 27 let.

Prenovljena pravila mnogoboja, ki bodo vsebovala prilagoditve glede na starost in druge popravke oz. spremembe, bodo posredovana v rodove do konca letošnjega leta. Ostale informacije bodo objavljene v drugem delu razpisa, predvidoma v začetku leta 2006.

NAROČAM REVIJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Pošljite na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

Iščemo nove oblikovne predloge

Člani, vodniki, rodove uprave oz. vsi, ki vam ustvarjalni črviček ne da miru, ste vabljeni k sodelovanju pri oblikovanju oblikovnih predlogov za dejavnosti programa za mlade v letu 2006.

Namen povabila je omogočiti članom organizacije urediti svoje ustvarjalne potenciale. Oblikovanje predlogov lahko izkoristite tudi za vodovo ali rodovo dejavnost.

Komisije za program za mlade potrebuje naslednje oblikovne predloge za:

- znak (logotip) akcije dan Komisije za program za mlade (DanKO),
- znak (logotip) Državnega mnogoboja Postojna 2006,
- znak (logotip) Republiškega orientacijskega tekmovanja Domžale 2006,
- skulpturo taborniškega pokala, ki bi ga podeljevali na teh tekmovanjih,
- taborniški spominek za prodajo.

Kriteriji za znak so predvsem:

- povezava z vsebino akcije – sporočilnost,
- preprostost elementov (zaradi izvedbe znaka; tisk, vezenje),
- velikost do 40 cm²

Kriteriji za skulpturo so:

- sporočilnost (ponazarja uspeh, zmago ...),
- raba naravnih materialov,
- trajnost (odpornost proti poškodbam),
- cena izdelave.

Kriteriji za taborniški spominek:

- uporabna vrednost za tabornika,
- možnost serijske izdelave,
- cenovna dostopnost (vrednost spominka naj ne bi presežala 500 SIT).

Rok za oddajo predlogov je 23. december 2005, predloge pa pošljite po navadni pošti ali prinesite na sedež ZTS, Parmova 33 v Ljubljani z oznako "Oblikovni predlogi".

Predloge, ki jih bo v posamezni kategoriji izbrala strokovna komisija, bodo uporabljeni in nagrajeni z brezplačno udeležbo na enem izmed tekmovanj (Državni mnogoboj ali ROT), vsi predlogi pa bodo razstavljeni na posameznih akcijah.

Vodi MČ in GG, ki bodo predlog pripravili v okviru vodovih srečanj, bodo prejeli tudi praktične nagrade. Dodatne nasvete za izvedbo vodovih srečanj na to temo lahko dobite na pugy@rutka.net.

K sodelovanju pri pripravi akcij pa vabimo tudi animatorje zabavnega programa, glasbene in igralske skupine, ki bi soustvarjale spremljalni program teh akcij. Tudi priprava lutkovne igrice je lahko zanimiva vodova dejavnost.

Motiv za sodelovanje je zadovoljevanje potreb

Vključenost mladih v oblikovanje in izvajanje programa

Vključenost mladih in želja po sodelovanju je posledica zadovoljevanja njihovih želja, potreb in interesov. To je bilo sporočilo, ki so ga dodobra spoznali udeleženci, večinoma vodniki iz pomurskih rodov, na delavnici Vključenost mladih, ki je potekala konec septembra v Ljutomeru.

Namen delavnice je bil vzbuditi udeležence k drugačnemu razmišljanju in pristopu pri vključevanju mladih. Skozi identificiranje lastnih potreb za doseg pomembnih ciljev v življenju so prišli do spoznanja, da morajo tudi mladim članom ponuditi takšne dejavnosti. Pri tem je pomembno, da članom, ki v obdobju MČ in GG še niso dovolj zreli, kot vodniki pomagamo.

To pomoč smo ponazorili skozi prisposodo slike, ki je razstavljena v muzeju ali galeriji. Najprej te pritegne vsebina slike, ki predstavlja določeno dejavnost in vzbudi radovednost članov. Njen naslov pod sliko predstavlja korist oz. dosežen rezultat, ki potrdi njegovo željo po napredovanju v tej smeri. Pečat o pristnosti na zadnji strani slike, ki ga udeleženci pri sliki niti ne opazijo, pa predstavlja smisel dejavnosti; vzgojni cilj, ki ga s to dejavnostjo dosega vodnik.

V drugem delu smo obdelali še nekaj strahov vodnikov, kot na primer: sredi vodovega srečanja dobiš vprašanje, na katerega ne veš odgovora, kako otrokom predstaviti dolgočasne vsebine, kako načrtovati vodova srečanja, da bodo člani hodili na njih.

Nekaj zanimivih predlogov in strategij lahko dobite na naslovu pugy@rutka.net.

AKTUALNO

Raziskovalci in raziskovalke (RR) Ime nove starostne veje v ZTS

Raziskovalci in raziskovalke bo ime nove starostne veje, ki jo je v okviru preнове starostnih vej v ZTS za članice in člane v starosti od 21 do 27 let predlagala Komisija za program za mlade.

Predlog za novo starostno vejo temelji na dejstvu, da je obdobje od 21. do 27. leta za mladega človeka izredno pomembno; to je obdobje prehoda iz poznega mladostništva (postadolescence) v zgodnjo odraslost. V tem obdobju mladi oblikujejo končno odločitev o samopodobi, na tej poti pa jih spremljajo identitetne težave v smislu jasnih idej in predstav o tem, kdo so in kaj hočejo.

Okolje današnjega časa ne ponuja vzornikov (v smislu ideala, ki se mu želijo približati oz. se z njim poistovetiti), pojavlja pa se tudi pomanjkanje vpliva drugih vzgojnih agentov, ki so imeli v preteklosti močno vlogo (tradicionalna družinska vzgoja). Zato je vloga okolja, ki lahko na tej poti zagotavlja vzpodbude in oporo mlademu človeku še toliko bolj pomembna.

Lastna identiteta se oblikuje na podlagi lastnih želja, sposobnosti, talentov in drugih značilnosti. Te pa lahko "splavajo" na površje skozi preizkušanje v različnih priložnostih in uresničevanje lastnih idej. Izzivi v tej starosti običajno že presegajo okvir organizacije, zato je način dela drugačen od vzgojnega programa v klubu PP. Gre predvsem za:

- oblikovanje interesnih mrež, preko katerih se pretakajo informacije o konkretnih priložnostih,
- oblikovanje vzpodbudnega okolja, v katerem posamezniki lažje sprejmejo izziv,
- oblikovanje sodelovanja na podlagi skupnega interesa,
- oblikovanje podpornih aktivnosti organizacije, ki bodo mladim na tej poti v pomoč.

Izzivi izven organizacije pa niso pomembni samo kot preizkus sposobnosti v zunanjem okolju, pomembni so tudi iz vidika poslanstva gibanja – delovanja usmerjenega v razvoj in napredek družbe.

Skavta Petra osvojila prva resničnostna igra

Podelitev nagrade Skavt Peter

Akcija Preživeli 2005 in člani rodu Kraških j'rt so dobitniki letošnje prestižne nagrade Skavt Peter. Tako je na podelitvi, ki je potekala v okviru akcije Naboj 2005 v Postojni, razglasila strokovna komisija. Kipec Skavta Petra je dobitnikom izročil načelnik Zveze tabornikov Slovenije, **Tomaž Strajnar**.

"Projekt Preživeli 2005 je bila prva taborniška resničnostna igra. Temeljala je na preživetju skupine 12 ljudi, in sicer v pogojih, ki jih omogoča naravno okolje kraških gozdov. Tekmovalci so preživeli 4 dni v naravi brez hrane in strehe nad glavo. Vse potrebno za preživetje so si lahko nabrali v naravi, oz. si "kupili" s točkami, pridobljenimi skozi različne preizkušnje. Celotno dogajanje so budno spremljale kamere in "gledalci" v bazi v Sežani", so v uvodu predstavitev zapisali taborniki iz Sežane.

V kategoriji najboljša rodova dejavnost so prispeli trije predlogi iz rodov RLA Grosuplje, RKJ Sežana in RUP Mengeš, komisija v sestavi Aleš Skalič, Zala Pogorelčnik, Robert Dvoršak, Sonja Koren in Matic Cankar pa je na podlagi kriterijev ocenila, da si nagrado Skavt Peter za leto 2005 zasluži akcija Preživeli 2005.

Ker je v kategoriji najboljša akcija v vodu GG in klubu PP prispel samo po en predlog, nagrade v teh dveh kategorijah komisija ni podelila (kljub temu pa bosta oba predloga iz RKJ iz Sežane prejela priznanje Skavt Peter).

Čestitkam se pridružuje tudi revija Tabor!

Predlog bo doživel svojo potrditev (ali zavrnitev) na Skupščini ZTS v novembru. Vabim vse, ki imajo podobno ali drugačno mnenje v zvezi z novo starostno vejo, da se s svojimi razmišljanji oglasijo na pugy@rutka.net.

Vsebinske prioritete komisije za program za mlade v letu 2005/06

V ospredju bosta vzgoja za mir in pa odnos človeka z Naravo

Komisija za program za mlade je pripravila predlog vsebinskih prioritete programa za mlade v letu 2005/06. Kot prioriteta sta opredeljeni dve tematski področji:

- **Vzgoja za mir** (v okviru kampanje svetovnega skavtskega gibanja "Darilo miru" – Gift 4 Peace),

- **Človek in Narava** (odnos človeka z in do Narave).

Na področju **Vzgoja za mir** želimo prispevati k boljši kulturi miru in sožitja med ljudmi v slovenski družbi, in sicer skozi:

- razvijanje vrednot za mir: akcije/dejavnosti, ki bodo prispevale k razumevanju razsežnosti miru in vključevanju miru v vrednostni sistem posameznikov, skupnosti oz. družbe v celoti;

- strpnost: akcije/dejavnosti, ki bodo razvijale boljše medčloveške odnose in strpnejšo družbo;

- trajno rabo virov: akcije/dejavnosti, s katerimi bomo dosegli zavedanje o končnosti in smiselni rabi naravnih virov.

Na področju **Človek in narava** pa želimo poudariti povezanost človeka z Naravo, in sicer skozi:

- življenje v Naravi: akcije/dejavnosti, ki bodo prispevale k razumevanju človekove potrebe po preživljanju časa v naravi, spoznavanju narave in njenih vrednot (in bodo tudi izvedene v naravi);

- skrb za naravno okolje: akcije/dejavnosti, ki bodo prispevale k izboljšanju naravnega okolja s poudarkom na področju zmanjševanja količin in ločenega zbiranja odpadkov.

Komisija bo v okviru svojih virov na obeh tematskih področjih pripravila različne podporne akcije oz. dejavnosti. Vsebinske prioritete so tudi eden izmed kriterijev za akcije oz. dejavnosti, ki jih boste prijavi v okviru nagrade Skavt Peter.

Mučenje klopa je lahko še nevarnejše

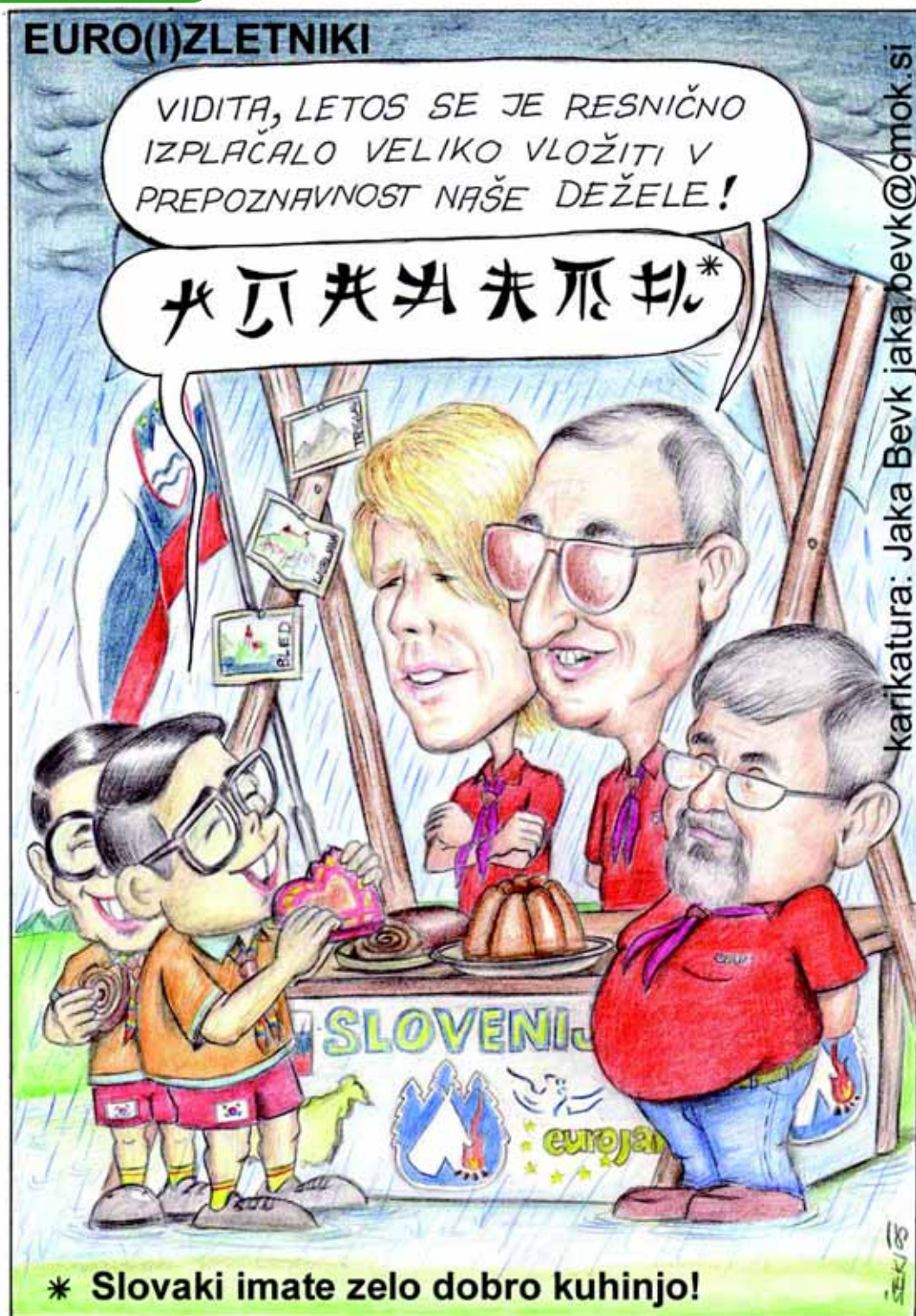
Ob rob članku v zadnji številki revije Tabor

Mučenje klopa, kot je zadušitev z različnimi mediji, sukanje v to ali ono smer urinega kazalca je lahko ravno vzrok za okužbo z najpogostejšimi boleznimi, ki jih prenašajo. Najpogosteje se nahajajo v globini njegovega telesa. Izloči jih takrat, ko se bori za življenje, s kakšnim drezanjem, stiskanjem pa mu proti njegovi volji še pomagamo. Zato ni nato kritično, če mu odtrgamo glavo. Ni res, da potem glava rije naprej in ni res, da bi se po pravilu zarival kot vijak v smeri urinega kazalca. Ta sukanja so naključna in niso zmeraj pravilo. Res pa je, da pri tem klop uporablja analgetik, antiseptik in lepilo.

V obširnem in dobrem članku v 7D je bilo med drugim zapisano: "... že 400 do 600 milijonov let ni imel v evoluciji spremembe, ker mu tak način življenja ustreza ..., žerka mora priti v stik s krvjo, da napreduje v naslednji stadij ..., brez hrane vzdrži do 7 let ..., naj bi imel infra senzor (ali pa takšen organ, ki deluje ravno tako hitro), ki mu omogoča hitro zaznavo toplote in tako spust na žrtev ..., zna biti prav izbirčen, da najde najbolj primerno mesto." Moja izkušnja je, da ga gre dobro izpuliti s pinceto švicarskega žepnega nožka, ki ga ne zmore preščitpniti. Če mu glavo odtrgamo, jo najlažje dobimo ven tako, da zarežemo poleg z injekcijsko iglo, podobno kot to počnemo pri bodicah morskega ježa.

Lep pozdrav!

Dubi (Kobanski rod)

KARIKATURA

* Slovaki imate zelo dobro kuhinjo!

Utrinki iz Eurojama

Mineva dve leti, odkar se je prvič sestel odbor za pripravo mednarodne akcije Eurojam 2005. Čas je kar prehitro tekel in akcija je že končana, sledi pisanje poročil in prispevkov. Eno od takih poročil boste zasledili na naslednjih straneh. Odbor se je sestajal, razširil svojo sestavo, zbiral prijave in iskal vodnike. Uspešno smo sestavili vodstvo odprave in skupaj z vodniki si jih lahko ogledate na sliki.

Naši vrli vodniki so kar dobro oz. zelo dobro poskrbeli za svoje člane. Za njih so skrbno in vestno odgovarjali prej na

srečanjih, na HOHO in Eurojamu ter skrbijo še sedaj po akciji.

Odprava je bila 56-članska in je trajala od 21. julija do 12. avgusta 2005. Tekom odprave smo si ogledali velik del zanimivosti ob poti, nekaj zanimivosti v Angliji in seveda tudi London. Pri povratku smo si ogledali še Luxemburg. Odprava je bila zelo uspešna. Vsi smo se domov vračali dobre volje in polni lepih in prijetnih vtisov.

Od leve proti desni: Darko Jenko, Metka Behek, Matic Stergar, Maj Luzar, Jure Habjanič, Špela Peklar, Emil Mumel. Čepijo Fantastičnih 5: Tadeja Kapun, Katarina Smolej, Katarina Vinček, Igor Majcen, Polona Rožman.

EUROJAM

Udeleženci z vodniki v podtaboru ALPE.

Potopisni opis naših popotovanj na Eurojam in nazaj

1. dan – 21. 7.

Zjutraj smo se vsi skupaj zbrali, avtobus je po postankih v Slovenj Gradcu, Šoštanj in Zrečah prispel v Ljubljano in naše vodstvo je spakiralo neizmerne količine naše prtljage nanj. Odrzeli smo proti Avstriji in si pred Salzburgom ogledali grad Hellbrun. Nato smo šli še na sprehod po starem centru mesta, videli spomenik nekemu tipu, "ki ni bil Mozart", njegovo rojstno hišo, ter se nabasali z znamenitimi solnograškimi slaščicami. Nato je cesta odvijugala do skavstkega centra Pfadfinderdorf, kjer smo postavili šotore in si privoščili noč, polno spanja.

2. dan – 22. 7.

Vzeli smo slovo od avstrijskih,

nemških in italijanskih skavtov, nato pa se odpravili v rudnik soli. Mimogrede smo peš stopili še v Nemčijo, sicer pod zemljo, ampak vseeno. Temu je sledila dolga vožnja, postanek na bencinskem servisu, vožnja, postanek za kosilo, vožnja, postanek na bencinskem servisu, vožnja, vožnja, vožnja ...

3. dan – 23. 7.

... vožnja, vožnja in nato ... Trajekt in spet vožnja! Tokrat po morju, iz Calaisa v Franciji smo prečkali Rokavski preliv do Dovra v Angliji. Tam smo prevohljali še vsak kotiček mogočnega gradu, ki stoji nad pristaniškim mestom in ga varuje, ter odhiteli naprej. V Sussexu smo se utaborili pri skavtski hišici tamkajšnjih skavtov, kjer smo

sredi prelepega gozda zakurili celo taborni ogenj in si privoščili pravi taborni večer.

4. dan – 24. 7.

Z našim avtobusom, ki gre, kamor ga šofer pelje, smo se ustavili v Brightonu. Šli smo pogledat The Royal Pavilion. Tam je počitnice nekoč preživljala kraljeva družina, mi pa smo doživeli pravo angleško vreme na kvadrat. Še preden smo namreč prišli do vrat, smo bili mokri kot cucki. Med malico smo se na vetru (jako zdravo, vemo ...) malce posušili, sledil pa je ogled Sea Life Centra. Tam smo videli cel kup morskih živali, ki plavajo v okolici Brightona, med drugim Nemota, ogromne želve in par morskih psov. To pa vseeno ni preplašilo nekaterih naših junakov, ki so

se šli v prostem času, po ogledu, kopat. Po vrnitvi k skavtski hišici smo se malce odpočili, se najedli in poskusili posušiti obleke ... neuspešno, kajti ponoči je spet deževalo.

5. dan – 25. 7.

Hastings! Mesto zgodovinskih dogodkov! Bitka leta 1066! Tihotapci! Khm ... no, ogledali smo si jame tihotapev, ki so zaradi visokih davkov med 17. in 19. stoletjem tihotapili dobrine v Anglijo, ter ostanke gradu, ki ga je dal postaviti Norman Viljem Osvajalec, potem ko je prišel v Anglijo in premagal Angle in Sase. Nato se mu ga je pol zvrnilo v morje v hudi nevihti. Sledila je dolga, dolga vožnja, šele ob 23h smo prispeli nekam (ne vemo kam, ker je bila tema), postavili šotore (ne vemo kje, ker je bila tema) in se zavili spat (vemo da v spalke, ker je bilo toplo).

6. dan – 26. 7.

Po ekspresnem pospravljanju šotorov smo po levi (ja, v Angliji pač vozijo po levi!) odpeljali do Stonehengea, kjer smo videli par kamnov. Nato pa v Oxford (to ime, mimogrede, izhaja iz besed oxen – govedo in ford – plitvina, ter je nastalo na kraju, kjer so kmetje napajali živino). V Oxfordu smo na hitro videli slovito University of Oxford, hišo, kjer so snemali Harryja Potterja (Bradavičarko), ter značilno angleško ulico (v obliki črke L, ki se končuje v parkirni hiši). Cesta nas je peljala (ker je šofer obračal volan) do Gilwell Parka, zibelke skavtstva, navdiha naših skavtskih sanj in življenjskega stila. Tam se je proti večeru zmračilo in nato ne popolnoma stemnilo, kajti precej blizu je London in zato je svetloba, ki se je odbijala od oblakov, razsvetljevala park.

Vod VAU: vodnica Katarina VINCEK- Kety.

Člani: Miha Les, Blaž Zupancič, Timi Čížek, Jernej Štrumbelj, Jan Orož, Jure Tumpej, Tina Vodovnik, Neža Juvan, Katarina Muršec.

7. dan – 27. 7.

V Londonu smo se izogibali bombam, ter si na hitro ogledali ogromni Science Museum. Nato smo peš odhiteli čez cel London skozi Hyde Park na Oxford Street, sanjski kraj vsakega potrošnika. Po kratke tričetrt ure nakupov so nas zlobni vodniki zbrali nazaj na avtobus, ki je imel za naslednji postanek spet Gilwell Park.

8. dan – 28. 7.

Drugi dan Londona: Ogled (od zunanaj, seveda) Buckinghamske palače z menjavo straže, Big Bena, Trafalgar Squarea, Downing Streeta, Tower Of London, Tower Bridgea. Na hitro... Nazaj v Gilwell, vsi popolnoma razburjeni, kajti jutri ...

EUROJAM

9. dan – 29. 7.

... Eurojam!!! Prvi dan ...

10. dan – 30. 7.

Eurojam, drugi dan ...

11. dan – 31. 7.

Eurojam, tretji dan ...

12. dan – 1. 8.

Eurojam, četrti dan ...

13. dan – 2. 8.

Eurojam, peti dan ...

14. dan – 3. 8.

Eurojam, šesti dan ...

15. dan – 4. 8.

Eurojam, sedmi dan ...

16. dan – 5. 8.

Eurojam, osmi dan ...

17. dan – 6. 8.

Eurojam, deveti dan ...

18. dan – 7. 8.

Eurojam, deseti dan ...

19. dan – 8. 8.

Eurojam, enajsti dan ...

20. dan – 9. 8.

Eurojam, dvanajsti dan.

21. dan – 10. 8.

Eurojama nič več ...

Ko smo objeli in poljubčkali vse, ki smo jih spoznali na Eurojamu, smo se odpravili proti domu. Vso pot do Dovra,

kjer smo nato šli na trajekt, smo srečevali avtobuse, polne tujih skavtov, ki so se, tako kot mi, počasi bližali domu. Po celodnevni vožnjah, mnogih postankih, užitni večerji in ilegalnemu prečkanju meje, smo v zelo poznih večernih urah prispeli v prečudovito hiško luksemburških skavtov. Bili smo presrečni, saj smo končno prišli do spodobnih tušev in udobnih postelj. Naš Darko pa ni imel sreče, da bi na tej udobni postelji dejansko spal, saj so ga motile vodnice s svojimi ženskimi klepeti (šloganje). Ob dveh zjutraj je protestno zapustil sobo (No Darči, no dreams!).

22. dan – 11. 8.

Vodstvo nas je to jutro presenetilo z odličnim kontinentalnim zajtrkom, ki začuda ni vseboval toasta, jajc, klobasic, baked beansov in pomarančnega džema. Slava jim! Polni novih moči smo se odpeljali do Luxembourg. Šli smo na "quick-sight-seeing-tour" po mestu, nato pa smo jedli kosilo pred neko sila pomembno ustanovo EU. Tam je naš Emil sladko zaspal. Pred nami pa je bila še ena noč v skavtskem centru s šestimi zvezdicami.

23. dan – 12. 8.

Zjutraj so nas brez kančka slabe vesti vrgli pokonci že ob šestih. V pol ure

smo bili nared za odhod. Čakala nas je celodnevna vožnja s končno destinacijo (za nekatere) – Ljubljana! Upamo si trditi, da smo tega dne postavili rekorde v odigranih partijah taroka in drugih iger, v številu prebranih strani šestega Harryja Potterja in zapetih pesmih (naša himna non-stop). Zaradi pomanjkanja postankov so trpeli naši mehurji, ki so se rahlo deformirali. Večerjo smo zopet pojedli ob avtocesti, nato pa smo si na hrbtni nalepili liste, na katere je vsak vsakemu napisal kaj lepega. To se je kar zavleklo in naš prihod v Ljubljano se je zavlekel še za kakšno uro. Sicer smo bili že zelo naveščani vožnje, a smo se malo potolažili (sploh fantje), saj smo končno gledali film Reševanje vojaka Ryana. Bližala se je ura prihoda, mi pa se nismo želeli posloviti. Ko smo prišli v Tivoli, so bili naši starši kar malo razočarani, saj se jih morda nismo razveselili toliko, kot so pričakovali (mi še ne bi šli domov ...). Sledilo je razpakiranje preobloženega avtobusa, izgubljanje stvari, zadnji zbor, himna (brez nje seveda ne gre) in objemanje, objemanje, kakšna solzica, objemanje ... Obljubili smo si, da se še srečamo in ta članek je dokaz, da se je to res zgodilo, saj ga pišemo na našem četrtem srečanju.

... naj se druženje ne konča nikoli,
iz konca se začetek rodi. ...

Ob prihodu na Eurojam smo Slovenci že takoj opozorili nase. Skavtom iz Guadalupeja smo zapeli nekaj taborniških pesmi in z njimi zaplesali njihove ritmične plese.

P o l n i pričakovanja smo se odpravili na naš taborni prostor in se takoj lotili dela. Cel dan smo garali, zvečer pa po pozni večerji

vsipopadali v spalke. Z naslednjim dnem se je z Opening ceremony uradno začel Eurojam. V dopoldanskem in popoldanskem času smo plavali v različnih morjih kot so Irish sea, Adriatic sea, Mediteranian sea, Baltic sea in North sea. V njih so potekale različne delavnice, v katerih smo dobili veliko zanimivih idej. Vsaka država je imela svojo delavnico, s katero je predstavila svojo kulturo. Ena izmed takšnih delavnic je bila zelo zanimiva, saj so nam Korejci predstavili svojo vero, ples, meditacijo in izdelovanje prijetnih možičkov.

Poleg delavnic, ki so jih pripravile države, so nam organizatorji pripravili veliko aktivnosti, ki smo jih lahko obiskovali v prostem času. Med choice timeom smo na globusu spoznavali različne probleme, kot so: razisem, nasilje v šoli, alkoholizem. O različni verstvih in verskih običajih pa smo se seznanili na Faith and Beliefs. Kadar smo imeli

Eurojam program

preveč energije pa smo se zatekli v Energise, kjer smo skejtali, žonglirali ... Skratka odpravljali odvečno energijo.

Ob večerih smo se lahko sprostiti v kinu ali pa se do konca zdvijali v disku.

Med samim Eurojamom pa so bili tudi "tisti" dnevi ... Prvi takšen je bil Starburst. Podali smo se na težaško služenje skupnosti, ki je obogatilo našo dušo. Očistili smo otroško igrišče, kopali jarke, sestavljali ptičje hišice, izkopalvali tlakovce in jih postavljali na novo.

Še eden "tistih" dni je bil prav gnil. Odšli smo namreč na Splash. Hočeš nočeš si bil preprosto moker. Problem je nastal, če nisi znal plavati.

Poseben dan na Eurojamu je bil

dan, ki je bil posvečen Evropi, Celebrate Europe day. Po zajtrku smo se odpravili v glavno areno, kjer smo dobili bele rutice, na katere smo zbirali podpise in s tem spoznavali nove prijatelje. Popoldne nas je čakal Food festival, na katerem smo jedli tradicionalne jedi različnih držav. Zvečer pa smo ga zažurali na koncertu.

Zadnje dni pa smo se odpravili v samo zibelko svetovnega skavtstva, v Gilwell park. Tam nas je med drugimi aktivnostmi čakala tudi proga preživetja, ki pa nam ni povzročala prevelikih preglavic.

Celoten Eurojam smo s sodelovanjem na aktivnostih osvajali Friends-hip Award, ki ga z veseljem in ponosom razkazujemo na naših krojih.

Eurojam se je zaključil z odličnim koncertom in velikim ognjemtom.

Vod SRČKI : vodnik Igor MAJČEN.

Člani: Miha Matavž, Martin Širok, Jaka Škrjanec, Jure Ausec, Mihael Rogan, Nika Kotnik, Ada Finci Terseglav, Nika Murovec, Mia Zager.

EUROJAM

Gilwell adventure delavnice

Tudi mi smo imeli dve svoji delavnici v EuroVillu, kjer smo izdelovali lectove srčke in panjske končnice ter narodne vezenine in rožice prijateljstva.

Verjetno si lahko predstavljate domačo kuhinjo in mamo z vsemi pripomočki, ko peče pecivo. Na EuroJamu pa je bilo to čisto drugače. Namesto pečice smo dobili mikrovalovno peč, namesto korita s tekočo vodo je bila na voljo mokra krpa in skleda z vodo, pa še tri mize in kup raznovrstne posode. Nobenega predala ali police. A je šlo. Udeleženci so se zabavali in smejali, ko so valjali testo za srčke, ki se jim je prijemale na "valjarje", ker so pozabili potresti moko. Nekateri so izdelali kot las tanke srčke, drugi spet za prst debele. Le pravo debelino je bilo težko zadeti. Ker so k nam prišli udeleženci iz različnih držav, je bilo sporazumevanje prava umetnost. Največkrat smo govorili drug mimo drugega, saj nekateri niso obvladali niti osnov angleščine. So pa zato bolj delale roke in ob koncu dneva smo zadovoljni ugotavljali, da je delavnico obiskalo tudi do 130 zadovoljnih udeležencev. Nekateri so bili tako uspešni, da so pobarvali še panjsko končnico ali narisali svoj motiv, ko so čakali, da se je srček spekel, ohladil ali posušil. Okrašene srčke so potem vzeli s seboj ali jih poklonili svojim prijateljem.

"Vezenje!?! Pa ne, nooo, to je za stare mame!!!" Takšne in podobne odzive sem pričakovala od udeleženk, predvsem pa od udeležencev Eurojama, ki so prihajali na mojo delavnico. No, pa teh besed nisem slišala niti enkrat – prav vsi, ki so prišli v naš šotor, so z veseljem ostali in poizkusili . . . Od 60 do 80 ljudi dnevno se je preizkušalo v ročnih spretnostih v pragem pomenu besede: vezenje in izdelava rožic iz krep papirja pač nista mačji kašelj! Na preizkušnjo smo postavili vztrajnost ter potrpežljivost in na koncu so nastali prav občudovanja vredni izdelki. Nekateri so v delavnici preživeli tudi po tri ure, nekateri so se vračali naslednji dan, nekateri so med delom prepevali, z nekaterimi smo postali pravi prijatelji . . . Občutek delati na delavnici je prav neverjeten. Vidiš in spoznaš celo množico ljudi – in mnogi izmed njih ti v srcu pustijo stopinje. Stopinje, ki te grejejo še dolgo po prihodu domov, stopinje, ki ti pričarajo nasmeh na obraz in iskrico v očeh. Upam in želim si, da so rožice prijateljstva dosegle svoj namen, da so jih Eurojamovci poklanjali novim prijateljem, in

da so jim dale vedeti, kako malo je potrebno, da nekomu polepšaj dan in ga razveseliš . . .

Po osmih dnevih pečenja, mešanja, pomivanja, šivanja in rezanja ter pospravljanja, so se nama že v sanjah prikazovali srčki z rožicami. Zato je bil že kar pravi trenutek, da so se delavnice zaključile. Slovo je bilo težko, saj smo se z našimi sosedi v Irish see zelo dobro razumeli. Prispevali smo velik delež za vse udeležence. Spomini na lepe trenutke pa nas bodo greli še dolgo, morda do naslednjega jamboreea, ko se jim bodo pridružili še novi.

Intervjujčki

Na EJ si postal zelo slaven. kaj je pripomoglo k temu?

LUKA: Kratki filmčki in izgubljen kondom.

Si naletel tekom EJ na kakšen trd oreh?

UROŠ: Ne, samo na trdo mizo.

Kolikokrat si bil moker?

MIHA: Zaradi dežja večkrat, polulali so me pa samo enkrat.

Kaj pogrešiš od EJ (prijatelji, delavnice ...)?

JURE: Dva para čevljev (smeh).

Česa si se najbolj bal na EJ?

MARTIN: Kač in nizke trave. (v primeru, da bi se izgubil, ima kartico op. p.)

Kdaj si bila najbolj glasna?

KATJA: Na zaključni prireditvi, ko so bili vsi tiho, jaz pa sem se usedla na vrečko čipsa (eksplozija).

Slovenska EuroJam himna

Priredba: Tujca - Prizma

Akordi za kitaro:

G D C G. ref.: C D G E M C D G G7

Komaj šola mineva, v Anglijo odpravljamo se.
Vsi Slovenci smo zbrani, zdaj nam vse v veselje je.
In ko prečkamo mejo, ne želimo še nazaj.
Kot da doma radi bi ne imeli,
se odpravljamo daleč stran.

*In ko dam rutko gor,
rečem si: "Kok mi je lepo!
Dons sm srečen za vse!"
Ogenj v srcu zagori, nasmeh zažari,
taborniki, to smo mi!*

Saj smo komaj prispeli, iskra se v očeh prižge.
Radost v srcih, pot prijateljstvu odpre.
Vedno več si želimo, konca se bojimo že,
naj se druženje ne konča nikoli,
iz konca se začetek rodi.

Vod BUBBLES: vodnica Tadeja KAPUN.

Člani: Žiga Lah, Andrej Ciglar, Luka Ravnjak, Uroš Kač, Špela Vičič, Špela Kotnik, Špela Trampuš, Sergeja Jelenko, Donna Blimen.

EUROJAM

Izjave EJ in ostalo nabijanje

1. Če hujšaš na Eurojamu, nisi nič lepši. (Jurej)
2. Če imajo kure jajca na toplem, jih imamo lahko tudi mi. (Jernej)
3. Mater so tej Francozi eni Čehi. (Martin)
4. There are only two kinds of weather in England. It is raining or it is about to rain. (Blaž)

VREME:

Vreme zagotovo bo. Danes bo sončno, dan po včerajšnjem pa bo padal dež. Zvečer se bo zvečerilo, ponoči pa lahko pričakujemo temo.

BIOVREME:

Glede na to, da je napoved za danes precej dobra, bodo spremembe čutili le najboljčutiljivejši. Če pa niste med njimi in vas v kolenih vseeno kaj trga, pogledajte pod mizo, morda se tam skriva kaka roka.

JAMOSKOP:

Tisti, ki imate na levi nogi obuto desno nogavico, lahko pričakujete, da imate na desni nogi levo nogavico. Danes boste videli zelo veliko novih ljudi. Koliko pa jih boste spoznali, je odvisno samo od vas. Če kje na samem srečate Emila, si lahko nadejate dolgega in prijetnega pogovora.

POČUTJE:

Zjutraj boste zaspani, zvečer pa utrujeni.

DENAR:

Verjetno boste zapravili nekaj funtov v Sainsburyju. Danes je v akciji čips.

LJUBEZEN:

Zvezde so vam naklonjene. Če si boste do večera ogledali vse in ne boste našli svoje prave ljubezni, jutri poskusite znova. Mogoče je za vas usoden drugi pogled.

Vod SLOW MOTION: vodnica Polona ROŽMAN.
Člani: Silvija Oštir, Katja Podvinšek, Eva Bolha, Maja Gostenčnik,
Urška Savič, Ula Dremel, Nataša Narat, Mojca Županc.

Vod U.B.B.: vodnica Katarina SMOLEJ.

Člani: Tomaž Zaviršek, Žan Pušnik, Tomaž Koželj, Gašper Tumpej, Karin Erjavec, Maša Šprajcar, Katjuša Šavc, Nastja Slemenšek, Nina Savič.

Kolekcija EuroJam

Naša podoba je bila edinstvena in zelo opazna, saj smo s svojo rdečo barvo zaleteli pravi požar nasmehov in nihče ni ostal ravnodušen v naši družbi. Kajti če hočeš biti na EJ "in", mora tvoj nahrbtnik vsebovati majčko in hlače slovenske odprave. Nepočesane lase je najboljšje skriti z ličnim klobučkom, katerega linije izvrstno dopolnjujejo celotno podobo nasmejanega Evrojamovca/ke.

Piko na i pa naredi rutica z etno vzorcem. Za pristno in nepredvidljivo angleško vreme je kot nalašč lična vetrovka in za tiste, bolj zmrzljive, krasen pulover.

Kolekcija EJ je bila pravi hit in zaloge so pošle kot bi trenil, zato je žal ne morete dobiti, razen če ne ponudite velikega kosa mortadele in par salam...pa še takrat ne zagotavljamo, da vam bo uspelo.

Tomaž Hudomalj – Hugo

Kratek spominček na letošnjo inštruktažo. Ob pogledu na lepo nebo človek hitro pozabi na čas. Iz lepega trenutka in zasanjanosti me prebudi močan glas iz bližine: "Dragi SiNi. Te slučajno mi motimo tule, ko imamo pomebno predavanje?" To je seveda nihče drug kot Hugo v svojem edinstvenem in zanj tako značilnem tonu. Dobri "stari" Hugo ☺. Ne bi rad več izgubljal besed v tem predgovoru. V tem intervjuju lahko izveste veliko o njemu.

Imam občutek, da te pozna prav vsak slovenski tabornik. Le kdo ne pozna Huga? Ker pa se vseeno najde tudi kakšen, ki te verjetno ne pozna, se najprej predstavi našim bralcem!

Težko govorim sam o sebi ... ☺! Rodil sem se materi Tatjani in očetu Iztoku na sončno nedeljo 27. 6. 1982. Na kratko sem oseba, ki bi dala vse za družino, prijatelje, šport in tabornike (ni nujno v tem vrstnem redu ☺).

Praktično do nedavnega sploh nisem vedel, kako ti je ime. Za vse nas si enostavno Hugo! Od kod torej ta vzdevek?

Pišem se Hudomalj. Klicali so me Hudo. In ko se je na TV pojavila oddaja oz.

igra Hugo, so me soigralci pri rokometu začeli klicati Hugo. Eden izmed soigralcev (Aljoša Lekš) je bil prav tako tabornik in je ta nadimek spravil v promet tudi pri tabornikih. In od takrat sem Hugo.

Tabornik si že kako dolgo časa?

Tabornik sem že 16 let!

In kdo te je sploh navdušil za tabornike?

K tabornikom se pristopil v 1. razredu osnovne šole. Verjetno po lastni želji. Ne spominjam se več natančno.

Torej vztrajaš pri tabornikih že vrsto let. Zakaj?

Zakaj vztrajam? Zaradi dobre družbe, prijateljev in tistega norega občutka na vsaki taborniški akciji. Zaradi tega občutka se

po vsaki taborniški akciji še en teden sestavljam v normalo, ker je bilo tako "fajn". In, čeprav se bo tole sedaj bralo malce klišejevsko, lahko mime volje napišeš, da vztrajam tudi zaradi otrok. Ob pogledu na "tamale" tabornike se vse poplača.

Pustiva tabornike malo ob strani in pejeva malo več o tebi. Tvoj življenjski ritem je vedno v najvišji prestavi. Študij novinarstva in tvoja služba zahtevata veliko časa in energije. Naj omenim, da si športni novinar. Kakšno delo je sploh to?

V bistvu je moje delo razdeljeno na tri dele oz. na tri različne stvari. Pri prvi stvari sedim v studiu in gledam tekmo. Zapisujem si pomembne trenutke in arhiviram. Pri drugi stvari pridem v službo ob 9.00 zjutraj in domov pridem ob 23.00 zvečer. Vmes pomagam pri pripravi športnih poročil. Pri tretji stvari pa grem na teren s mikrofonom in sodelavcem snemalcem. Sestavim poročilo o dogodku in napravim krajši intervju s kakšnim igralcem.

Je to služba, ki si si jo vedno želel? Imam občutek namreč, da ti je pisana na kožo.

Ko sem bil majhen, sem si želel samo igrati harmoniko ☺. @e kmalu v srednji šoli pa sem se odločil, da bom športni novinar.

Kolikor sem uspel izbrskati, si tudi honorarni sodelavec za RTV, kar tudi ni kar tako! Očitno si zelo uspešen v svojem poslu. Kakšne so tvoje ambicije v prihodnje?

Vedno sem si želel igrati v reprezentanci in zastopati našo državo na svetovnem prvenstvu. Sedaj ko pač to ni mogoče, je moj cilj komentirati tekmo, kjer bodo naši športniki svetovni ali olimpijski prvaki in tu

ni važno v katerem športu. @elim si komentirati čimveč tekem, biti uspešen in morda nekoč voditi lastno športno oddajo na TV!

Si tudi športnik. Treniral si košarko in roket. Sem kaj izpustil mogoče?

Poleg rokometu, ki sem ga treniral 6 let, in košarke, ki sem jo treniral pol leta, sem treniral tudi tenis (6 let) in krajši čas tudi odbojko.

Imaš v tem natranem urniku čas še za kakšen hobi?

Nekega pravega hobija ravno nimam. Imam pa preveč časa za športne stave 😊. **Ti ob vsem tem sploh ostane še kaj časa za tabornike?**

@ivim za tabornike. Najprej pogledam, kaj je potrebno narediti za tabornike in urnik prilagodim temu.

Svoje znanje uspešno prenašaš tudi v taborniške vode. Bil si tiskovni predstavnik ARS-a, tiskovni predstavnik Luči miru iz Betlehema za ZTS, si novinar Tabora in tudi rodov propagandist! Kako ti uspe opravljati toliko del hkrati?

Po pravici. Ne uspe mi! Pri projektu ARS večino dela opravi Ravč. Pri Luči Miru ubogam Sandijeve komande. Pri oblikovanju revije Tabor pomagam, kolikor je časovno mogoče. V rodu pa tudi žal naredim veliko premalo.

Kakšna je tvoja vloga v rodu Jezerski zmaj iz Velenja?

Sem načelnik čete Norih krav iz Šentilja. Na papirju sem tudi rodov propagandist. Sem pa vodnik dveh vodov. Enega GG voda in enega MČ voda. Drugih uradnih vlog nimam.

Nekje sem izbrskal, da si na letošnjem taborjenju opravljal funkcijo programskega vodje za MČ (že 4. leto zapored)! Ponavadi se za programske vodje na taborjenju odločajo predvsem srednješolci, malo starejši taborniki namreč težko najdejo motivacijo in stik z otroci! Kako si se ti znašel v tej vlogi?

Motivacijo najdem v otrocih in v tem, ko na koncu taborjenja k meni pristopi mali tabornik in reče: "Škoda, ker je že konec taborjenja, imeli smo se fantastično." Osebnost sem naredil vse, kar je bilo možno. Lahko bi rekel, da je to TO! Enostavno rad delam z otroci.

Dobra volja, kitara in nasmeh so tvoji

zaščitni znak. Od kod črpaš vso to pozitivno energijo?

Dobro voljo črпам iz dejstva, da se mi v življenju dogajajo samo svetovne stvari in četudi se zgodi kaj slabega, se čez čas zgodi zopet nekaj svetovnega.

Vsi te poznajo kot animatorja, veseljaka in človeka, ki lahko naredi žur kjerkoli in kadarkoli. Te zaradi tega morda kdaj ljudje ne jemljejo resno? Večkrat sem namreč tudi sam dobil občutek, da animatorjev ne jemljejo resno.

Težko sodim o tem. Verjetno pa je v tem tudi nekaj resnice. Pri otrocih mi je v veliko pomoč tudi moj močan glas.

Vedno si prisoten na vseh večjih taborniških tekmovanjih in vedno se boriš, da bi dosegel dober rezultat, kar ti tudi dobro uspeva. Si morebiti na kakšen dosežek posebno ponosen?

Najbolj ponosen sem na letošnje 2. mesto na TOTEM-u. Zmaga v četrti finalu se lahko primerja s srebrno medaljo Čopa in Špika na olimpijadi. Letošnja zmaga na ROT-u pa je le vrhunec.

Imaš kakšne cilje oz ambicije tudi pri taborništvu?

Ambicij je kar nekaj. 1. ambicija je, da oba voda (20 tabornikov) pripeljem v vodniške vode. 2. ambicija je, da moj GG vod Hugotova banda doseže dober rezultat na državnem mnogobojju. 3. ambicija pa je sodelovanje v inštruktorskem timu, kar mi pomeni zelo veliko. 4. ambicija je organizacija velike, velike taborniške akcije. Nekaj se mi že pleče v glavi 😊.

In sedaj eno tako bolj 'če' vprašanje. Kaj bi najprej spremenil, če bi bil starešina ZTS?

Težko bi ta trenutek povedal, kaj bi spremenil. Vsekakor pa bi MČ in GG program temeljito prenovil v smislu, da gremo po svoji začrtani poti in korak s časom.

Nekje sem izvedel zelo zanimivo informacijo. Imaš sestro, ki pa je baje katoliška skavtinja in ne tabornica. Je to res?

Da, to je res 😊!

Te razlike in trenja med nami so vedno priljubljena tema med taborniki. Kako torej živita pod isto streho?

Kar se tiče skavtstva in taborništva ni nobenih problemov. Itak se člani med seboj odlično razumemo. V mojih očeh je problem v nekih starih zamerah, ki jih imajo v vodstvih obeh organizacij. Sestrico imam zelo rad 😊!

Bi brez tabornikov Hugo sploh bil tisti pravi Hugo?

NE! Osebnost mi taborniki dali ogromno. Veliko pozitivnega razmišljanja, samozavesti, znanja iz vodenja, znanja iz komunikacije in še nešteto neprecenljivih spominov.

No, z veseljem bi poklepetal s teboj še malce dlje, ampak naju malce preganja čas. Bi morda za konec rad kaj sporočil našim bralcem in koga pozdraviš?

Za vse bralce imam dve lepi misli. Prva je življenska in sicer: "Ni nemogočih sanj, je le naše dojemanje tistega, kar je mogoče". Druga pa je bolj ljubezenska: "Ljubezen je kot štedilnik. Če nisi dovolj previden, se lahko kaj hitro opečeš".

Na hitro bi se rad zahvalil tudi svojemu skritemu viru informacij, ki mi je omogočila, da je tale intervju sploh nastal. Torej, hvala moj skriti vir 😊!

Odbojkerski maraton ...

"Dobrodošli v Ilirski Bistrici na tradicionalnem TOTeM-u, taborniškemu odbojkerskemu tekmovanju na "khm khm" parketi!" S temi besedami in nasmehom na obrazu je šefica Vida otvorila tekmovanje.

Vreme tudi na koncu poletja ni imelo milosti. Dež je primoral organizatorje, da vso zadevo preselijo v dvorano. Pa to prav nikogar ni preveč motilo. Tisti, ki so na TOTeM prišli z namenom, da ulovijo zadnje poletne sončne žarke in dobijo malo barve, so se kar lepo ušтели. No, pa saj ima tudi dvorana svoje prednosti, kot so npr. tuši in garderobe, streha nad glavo ...J!

Prav kmalu (po vseh formalnostih) pa se je pričelo igrati odbojko. Odbojkerski maraton se je začel ob 10 uri dopoldan in končal ob 10 uri zvečer. Torej 12 ur nepretrgane odbojke. Predtekmovani del nam je nudil veliko dobre odbojke, še več pa dobre zabave, saj je veliko ekip prišlo, da se imajo "fajn" in z namenom sodelovati in ne zmagati! Žal pa je skoraj nemogoče verjeti, da so nekatere ekipe vse skupaj vzele kar preveč resno in so svojo nezadovoljstvo nad ekipami, ki so prišle zaradi zabave, tudi jasno kazali na igrišču! Le zakaj mora vse skupaj biti tako resno, se sprašujem? No, pač vsakomur svoje, bi lahko rekli! V predtekmovanju je 18 ekip odigralo skupaj kar 45 tekem. Tako si lahko bil priča veliki borbenosti, športni sreči, izmučenosti, razočaranju, zmagam, porazom ...

Lep dan se je prevesil v večer, kjer pa žal ni bilo tistega pravega taborniškega vzdušja. Vsako leto se najde nekdo, ki to na TOTeMu to pogreša. Tudi jaz! Ni ognja, ni kitare, ni petja, ni druženja pozno v noč ... Povedati je treba, da to ni krivda organizatorja (vsaj letos ne), saj so se potrudil in pripravili karaoke večer in tekmovanje v žongliranju (ki je vključeval tudi nagrade za zmagovalce). Žal pa so skoraj vsi tekmovalci raje odšli v mesto na pijačo, kot da bi ostali v dvorani. Res škoda! Tako so se organizatorji in šoštanjci (ki so edini ostali v dvorani) zabavali po svoje in se imeli prav "lušno".

Drugi dan nas je navsezgodaj zbudila pesem Jaz sem tako zaspan od skupine Zmelkoow. Res prijetno bujenje ☺. Po obilnem zajtrku so se pričeli odločilni boji. Tu so prišli na svoj račun tudi največji sladokusci in poznavalci odbojke. Ekipa, ki so se prebile v drugi del tekmovanja, so bile zares odlične. Med vrsto napetih tekem moram izločiti tekmo med

Končni zmagovalci TOTeM-a, ekipa RJS iz Izole, je pokazala veliko odbojkerskega znanja! Foto: SiNi.

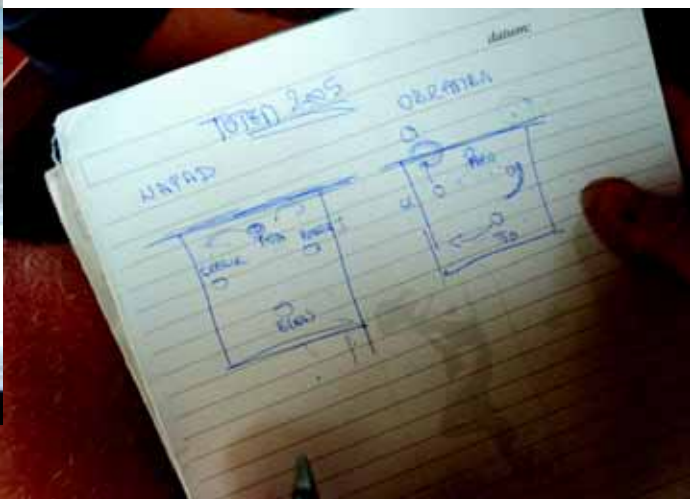
Tudi gledalci so se ob gledanju zabavali vsak na svoj način. Je kdo že videl bolj smešen semafor? :) Foto: SiNi.

Zmajčki 2 in ekipo Počasi, ki je bila prav neverjetna. Velika fanatičnost in borbenost Zmajčkov 2 s Hugom na čelu jim je po podaljšani igri prinesla zmago. Tako je favorizirana ekipa Počasi zopet izgubila. Očitno ji res ni usojeno zmagati na TOTeMu ☺! Zmajčki 2 so svojo borbenost unovčili tudi v polfinalu in se tako uvrstili v veliki finale. V finalu jih je čakala ekipa RJS, ki je vse svoje tekmece spravila na kolena brez kakšnih večjih problemov. Tako je v finalni tekmi prišla do izraza malce večja utrujenost ekipe Zmajčkov 2, ki niso zmogli še enega velikega podviga. Zmaga je torej odšla v Izolo. Povsem zaslužno, moramo priznati. V tekmi za tretje mesto je po zelo dolgem dvoboju slavila ekipa Čokoladni tornado, ki je z 2:1 v nizih premagala Mineštro!

Za konec bi nekaj besed namenil tudi organizatorjem. Odlično, odlično, odlično in še enkrat odlično organizirano. Veliko "muzike" za malo denarja. Res lepe majice, lepi našitki, sponzorska darilca za vsako ekipo, odlična hrana, nasmejani obrazi, dobra volja in še bi lahko naštevali.

RSR je jamstvo za uspeh, k vam vrnemo se radi spet ☺!

Temeljita priprava na tekmo lahko prinese veliko prednost na igrišču. Foto: Grega Božič.

Ena izmed čudnih seans Jagod. Foto: LUČO.

ZANIMIVOSTI!

- V 2 dneh se je odigralo 53 tekem, 1. dan 12 ur odbojke in 45 tekem ter 2. dan 3 ure odbojke in 8 tekem!
- Sploh veste, da se tekme igrajo brez sodnikov? Torej velja pravilo "fair playa". Preprirov sploh ni bilo!
- V vlogi navijačev so se najbolje obnesli B'ki iz RZŽ Žiri, ki so svojimi zvonci preglasili tudi glasbo v dvorani!
- Napovedovalka Tina (ali žametni glas Ilirske Bistrice) je pokazala svoje pevske sposobnosti na večernih karaokah, kjer je pa njen glas ni bil več tako žameten.
- Nekateri so bili prav lepo stilsko urejeni, kot da bi prišli na modno revijo in ne na tekmovanje. No, so pa vsaj lepo izgledali na igrišču!
- Ekipa Raufnki iz Šoštanja je na eni zmed tekem svoje nasprotnike želela zмести s posebnimi modnimi dodatki (lasulje in zelo, zelo kratke hlačke), ampak jim to ni uspelo. Vseeno so tekmo visoko izgubili.
- Dopinga organizatorji niso zasledili. So pa opazili neke čudne seanse ekipe Jagode iz RST. Bajje je to bila neka posebna molitev k boginji žogi in boginji sreče!
- Mali oz. Gregor iz zmagovalne ekipe RJS meri v višino nekaj čez dva metra. Še sam ne ve točno koliko, saj se, odkar je zrasel do dva metra višine, raje več ne meri ☺!
- Prelec je proti Siniju spet izgubil v košarki. Pa saj to ni nič več novega!
- Naslednji TOTeM je malce vprašljiv. Igrišče za odbojke na mivki je namreč v zelo slabem stanju (mivke je bajje samo še za vzorec), občina kot lastnica pa žal nič ne naredi za izboljšanje stanja. Mogoče pa bo kakšen mestni veljak ali pa sam župan prebral tale članek in se bo stvar do naslednjega leta izboljšala. Drugače bo TOTeM naslednje leto spet v športni dvorani!

KOKTAJLI

Pugy

pugy@rutka.net

Brezalkoholni koktajli

Mavrična ribica

Sestavine:

- o 0,5 dcl borovničevega soka,
- o 0,5 dcl soka tropskih sadežev,
- o 0,5 dcl ananasovega soka,
- o 0,5 dcl pomarančnega soka.

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle. Servirajte s kockami ledu in dekorirajte z nabodalcem, na katerega nanizate nekaj borovnic, nekaj listov mete in rezino pomaranče ter slamico.

Pokahontas

Sestavine:

- o 0,5 dcl pomarančnega soka,
- o 0,5 dcl gostega mareličnega soka,
- o 0,5 dcl gostega breskovega soka,
- o 0,2 dcl ožete limone.

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle. Servirajte s kockami ledu in dekorirajte z rezino pomaranče ter slamico.

Alica v deželi čudes

Sestavine:

- o 0,5 dcl malinovega sirupa,
- o 0,5 dcl pomarančnega soka,
- o 0,5 dcl ananasovega soka,
- o nekaj žlic stepene sladke smetane.

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle. Servirajte s kockami ledu in dekorirajte s slamico.

S teorijo, kako naj bi nastalo vesolje, se ukvarja kozmologija. Kozmologija je v glavnem teoretična znanost, ki predvsem temelji na odkritjih fizikov, matematikov, kemikov in astronomov. Medtem ko se astronomija ukvarja predvsem z opazova-

Slika prikazuje najgloblji posnetek vesolja kadarkoli posnetega v vidni svetlobi. Gre za posnetek vesoljskega teleskopa Hubble, ki je bil v ta namen kar tri mesece neprekinjeno usmerjen v isto točko neba. Najbolj oddaljene galaksije na sliki so od nas oddaljene kar 13 milijard svetlobnih let, kar pomeni, da jih gledamo takšne, kot so bile, ko je bilo vesolje staro le pet odstotkov današnje starosti. Opazimo lahko, da nekatere izmed njih še niso razvile značilne spiralaste oblike.

Veliki pok ali "big bang"

njem gibanja nebesnih teles, pa kozmologija želi pojasniti dogajanja tudi v tako ekstremnih razmerah, kakršne si lahko le s težavo predstavljamo. Na podlagi dognanj sodobne fizike, matematike, kemije in astronomije kozmologija poskuša opisati vesolje, v katerem bivamo in del katerega smo. Kozmologija skuša tudi razložiti, kako je vesolje nastalo ter kako se bo končalo, zakaj je takšno kot je ter kakšno bi bilo, če bi ...

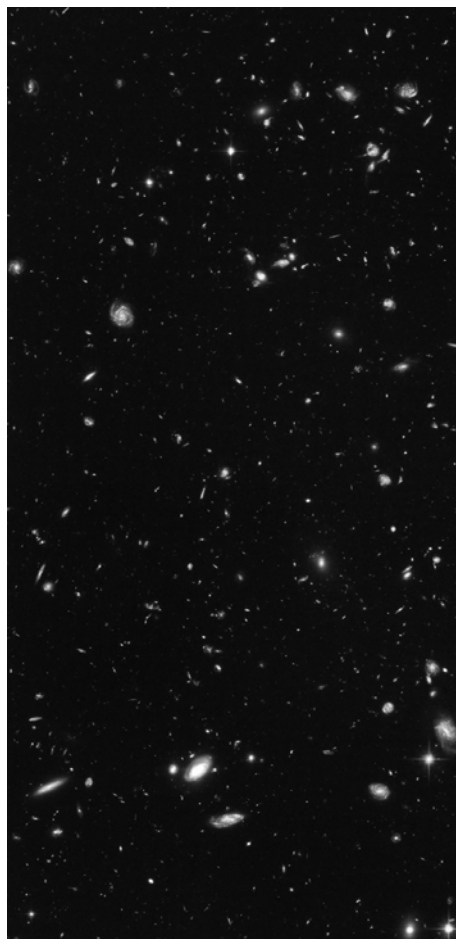
V zadnjih desetletjih je na področju kozmologije prišlo do presenetljivih odkritij in teorij, ki so tudi podprte z dokazi. Danes prevladuje mnenje, da se je vesolje začelo približno pred 15 milijardami let z velikim pokom, čeprav so še pred dobrimi 50 leti mislili, da gre za statično, nespremenljivo vesolje. Eden zagovornikov statičnega vesolja je bil tudi Fred Hoyle in zanimivo je to, da je prav on vpeljal posmehljivi izraz veliki pok v enem od svojih nastopov proti teoriji velikega poka. Kar dvajset let je trajalo, da so fiziki, matematiki, kemiki in astronomi zbrali dovolj dokazov o tem, da se je celotno vesolje rodilo iz goste kepe snovi, mnogo bolj vroče in goste od katere koli zvezde v vesolju, ta kepa snovi pa še zdaleč ni bila podobna današnjim atomom. Le-ta se je potem v eksploziji večala, redčila in ohlajala, tako, da smo na koncu dobili vesolje z neštetim številom galaksij, kakršnega danes poznamo.

Včasih bi pomislili, ali je sploh mogoče opisati nekaj tako kompleksnega, kot je vesolje, vendar se zdi, da je večkrat lažje opisati Sonce ali vesolje kot pa na primer mravljo ali celo človeka. V vesoljskih razmerjih nas podrobnosti niti ne zanimajo. Ko pa izpuščamo podrobnosti, so stvari enostavneje opisljive. Neka druga galaksija

ima morda drugačno obliko od naše, pa kljub temu vemo, da je sestavljena iz prav takšnih zvezd, kopic in meglic kot naša. In ne samo to! V njih najdemo prav tako različne tipe zvezd kot v naši, le da so morda malo drugače razporejene. Na ta način z opazovanjem drugih galaksij posredno spoznavamo lastno. Opazovanja bolj oddaljenih galaksij nam govorijo o njihovi zgodovini, saj svetloba od njih potuje do nas tudi več milijard let. Astronomi so ugotovili, da so tako oddaljene galaksije praviloma drugačne od tistih, ki so bližje nam. Ker so premlade, še niso razvile značilne spiralaste oblike. Poleg tega je tudi njihova kemijska sestava drugačna. To pa nam govori prav o tem, kakšna je bila pravzaprav naša galaksija pred tolikim časom.

Danes kozmologi lahko opišejo zgodovino vesolja vse do trenutka, ko je bilo staro približno eno sekundo. Čeprav se sekunda zdi zanemarljiva v primerjavi s 15 milijardami let, kolikor naj bi bilo vesolje staro, pa imajo prav razmere, ki so vladale v prvi sekundi nastanka vesolja poglobljen vpliv na obliko in morda celo na naravne zakone (fizikalne, kemijske, ...), ki vladajo današnjemu vesolju. Prav to je razlog, da delo kozmologov še zdaleč ni končano. Fiziki bodo morda odkrili še

kakšne nove zakonitosti, ki vladajo v še bolj ekstremnih razmerah, kot jih lahko danes zagotovimo v laboratorijih. Morda bo za to potrebna gradnja novih, večjih pospeševalnikov, ali kaj podobnega. To pa je seveda povezano z velikimi denarnimi vlaganji.

Prva vodova akcija

Kot je bilo obljubljeno, se v rubriki za GG vodnike tokrat posvečamo planiranju dogodivščine. Oktober je kot nalašč mesec za prvo vodovo akcijo, dovolj je še sončnih žarkov, listja in kovanja na pretek, šola v počasnem zagonu in vsi smo željni dogodivščin. Najpomembnejše pravilo, ki se ga mora vodnik držati, je: naj bodo v planiranje in izpeljavo akcije vključeni vsi člani voda.

1. DEMOKRATIČNA IZBIRA:

Vedno skušajmo izhajati iz **potreb voda** in realnih možnosti za izvedbo akcije. Zastavljamo jim vprašanja, kot so: *Kam bi radi šli in kaj si želite početi?* Dober vodnik tudi ve, kje v znanju so člani šibki, in to ga vodi pri odločanju. Če jim orientacija predstavlja veliko oviro, jih seveda ne bo na akciji poslal vsakega posebej v gozd, po drugi strani pa je cilj to šibkost izboljšati, znanje osvajati. Pripravimo lažjo nalogo vrisovanja in krožno pot z nalogami, ki se je lotijo v skupini.

Ko nam naši člani naštevajo, kaj vse si želijo, predloge zapišemo in jih nato realno obravnavamo. Preko pogovora in predvidevanja možnih situacij ter nevspečnosti, se skupaj odločimo **kot vod** za eno od variant.

2. CILJI IN METODE:

Članom moramo približati idejo o osvajanju znanj na akcijah tako, da jim razložimo, kako pomembno je. Brez tega ne moreš preživeti v naravi, ali je cilj osvojiti več veščin kot ostali vodi v družini. Motivirajte jih. Seveda bo zabava, hkrati pa osvajanje izletnika, prepoznavanje in iskanje sledi ter obisk kakšnega dogodka. **Metode** vodove akcije so lahko zelo različne; od bivaka, izleta, do orientacije, podajanja znanja s primeri, učenja preko izkušnje, do izdelovanja, obiskovanja. Vedeti pa moramo, zakaj GG-jem ne kažemo odtisov sledi živali le na papirju, ampak jih peljemo v gozd in skupaj poiščemo prave primere.

3. DELITEV DELA:

Če vsaj malo poznamo svoj vod, vemo kdo se prostovoljno javlja za različna opravila, koga je potrebno vzpodbujati in kdo se rad skriva v ozadju. **Zavestno** jih moramo vključiti v celoten proces in upoštevati njihove interese kot tudi sposobnosti, vrline. Vsak naj opravlja naloge, ki mu ležijo in je v njih dober, tako skozi proces vsi skupaj rastejo in se razvijajo.

Uresničevanje zastavljene, izvedba akcije:

Vodnik poskrbi za varnost, obveščanje staršev, prevoz in morebitne nakupe vstopnic, za zemljevide in skupno opremo. S spontanimi odnosi se bo uresničeval vodov duh, porajali se bodo konflikti in tudi lepi trenutki. Vodnikova naloga je opozarjati na nevarnosti,

vzpodbujati člane k delu in zabavi, hkrati pa slediti zastavljenim ciljem po osvajanju znanja, utrjevanju že osvojenega in tako graditi svojo in njihovo **taborniško pot**.

4. NE POZABI NA VREDNOTENJE:

Seveda ne gre za vprašalnike ali formalne pogovore. Člane spontano povprašamo, *kako se jim zdi, kako bi lahko bilo drugače, če so zadovoljni z akcijo ...* Dobra ideja je tudi pisanje **vodove kronike**, kjer člani preko opisovanja podajajo tudi svoje zaznave in sodbe o sebi, drugih in o vsem, kar jih obdaja, pa še za trajnejši zapis gre. Saj ste že vsi kdaj doživeli, kako zabavno je prebirati stare kronike izpred let in obupati spomine.

PREDLOG VODOVE AKCIJE:

- Dobimo se v rodovih prostorih in vzamemo skupno opremo.
- Odidemo na avtobusno ali železniško postajo.
- Podamo se na nek hrib v bližnji okolici.
- Iščeemo sledove živali in nabiramo užitne plodove.
- Z dovoljenjem pri planinski koči zakurimo ogenj in pečemo twist ter hrenovke, pijemo čaj iz termovke in se bašemo s sladkarijami.
- Igramo nogomet in pišemo vodovo kroniko.
- Po poti nazaj se razgledujemo in se učimo naštetih okoliških hribov.
- V glavnem mestu obiščemo hišo eksperimentov ali si ogledamo ulično gledališko predstavo.
- Utrujeni, a zadovoljni se vračamo domov in debatiramo o pravkar doživeti dogodivščini.
- Na postaji se poslovimo in starši člane odpeljejo domov.

ČESA VODNIK NE DELA:

- Ne daje predlogov za akcijo, ki niso primerni za GG-je.
- Ne vsiljuje svojih interesov.
- Ne načrtuje vsega sam.
- Ne nosi vse skupne opreme.
- Ne plačuje za svoje člane.
- Ne "zažira" svojih članov, prinese kaj za vse.
- Ne opravlja dela namesto otrok.
- Ne gleda skozi prste v primeru konfliktnih situacij.
- Ne nosi skupnih smeti v dolino sam.
- Se ne sramuje svojih članov.
- Ne pozabi obvestiti staršev o uri prihoda.

Posladkaj se s turškimi lešniki in pokalinom

Od vseh letnih časov ravno jesen najbolj bogato obloži mizo ljubiteljem preživetja v naravi tako s sadjem kot z ostalimi plodovi, zato sem se težko odločil, katerega izmed teh bi predstaviti tokrat. Tabornik naj bi znal preživeti in si poiskati kaj za pod zob v gozdovih in gmajnah, kaj pa v mestu? Pozabimo tokrat na trgovine, restavracije in pomislimo na naravo. Mestno naravo predstavljajo parki in razni nasadi, zato bom tokrat predstavil dve rastlini in njune plodove, ki ju ne poznamo najbolje, pa sta vsekakor vredni tega.

Pokalin, razhudnikovke (*Physalis alkekengi*, solanaceae), drugo ime: volčje jabolko

Pokalin je večletna zel, ki najraje raste na svetlih krajih. Sadijo ga kot okrasno rastlinje, ali pa podivja in rase kot plevel. Steblo je enostavno s suličastimi listi. Cveti z zelenimi ali belkastimi cvetovi in je kot cvetlica dejansko nezanimiva. Iz zelene anonimnosti se zbudi šele jeseni z rdečimi srčastimi lampijončki, v katerih se skrivajo rdeči plodovi.

Plod predstavlja rdeča jagoda, ki je skrita v lampijončku. Je podobne sestave kot majhen paradižnik, sladkega okusa in bogata z vitamini. Ovoj lampijona je neužitni in grenkega okusa, zato ga ne jemo.

Omenjeni rastlini in plodovi so dokaj značilni in ju ne moremo zamenjati s kako neužitno ali strupeno rastlino. Če pa boste v dilemi, ni potrebno tvegati ☺. Poleg tega ne pozabite izkoristiti sončnih dni še za nabiranje kostanja, ki ga lahko zaključite s peko v žerjavici v družbi prijateljev.

Turška leska, brezovke (*Corylus colurna*, betulaceae)

Na sprehodih ste verjetno že kdaj opazili na vejah nekaterih dreves nekakšne pajkaste tvorbe in se spraševali, ali ne gre tukaj za nekakšno drevesno bolezen ali pa ste kot šolarji poskušali s tem, češ da je pajek, fantje strašili dekleta (ali pa ste dekleta strašile fante, nikoli ne veš ☺).

To bi lahko bil plod turške leske. Turška leska je sorodnica navadne leske in jo ponavadi sadijo v parke ali okoli hiš, saj jo odlikuje visoka piramidalna krošnja, od tam pa se je ponekod že preselila v divjino. Podobnost z navadno lesko se kaže tudi v obliki listov, ki so jajčasti in žagasto zobčani, vendar bolj grobo gubani, spomladi pa ne moremo spregledati za leske značilnih rumenih mačic oziroma "klobasic", ki trijejo rumen pelod.

Ne pozabimo, da so lešniki med energijsko najbolj bogatimi živili. Lešniki turške leske so take oblike kot navadni, skrivajo se v ovojih z lasastimi izrastki, ti pa so zrasli v značilne kopicke v velikosti pesti (glej sliko). Tako dobimo v taki gručici tudi več kot štiri lešnike.

Kako naj se lažje učim?

Prispevek v prejšnji številki se je končal z vprašanjem kakšno je tvoje prepričanje o učenju in smiselnosti le-tega. Raziskave kažejo, da naše prepričanje močno vpliva na način učenje in na pomnjenje snovi: če smo prepričani o praktični uporabnosti snovi in veščin, ki si jih moramo zapomniti, bo tudi učenje manj naporno in pomnjenje bo daljše. V nasprotnem primeru, torej, če smo prepričani, da snov nima praktične uporabnosti, bo učenje bolj naporno in s krajšim časovnim učinkom.

Kaj narediti s svojimi prepričanji?

Vsa naša mnenja, prepričanja, stališča in vrednote so tudi naši motivacijski dejavniki – pozitivno stališče o uporabnosti in vrednosti znanja nas motivira za učenje. Drugi ljudje (učitelji, starešine, starši) nas lahko spodbujajo in pomagajo, glavno delo pa moramo opraviti sami. Sami moramo iskati smiselnost učenja, razmišljati o uporabnosti, izgrajevati vrednote. Zagotovo bomo sami našli veliko razlogov za znanje in obvladovanje različnih veščin.

Različne načine uspešnega učenja že poznate, to so pozorno in aktivno branje z razumevanjem, večkratno ponavljanje, učenje po krajših celotah, učenje z miselnimi vzorci ipd. Nekoč so bili mnenja, da je dovolj obvladati navedene metode učenje, večkrat ponavljati in učenje je uspešno. Zadnje čase strokovnjaki opozarjajo še na drugo plat učenja, in sicer govorijo o mentalnih strategijah. Gre za različne načine predstavljanja, razumevanja, povezovanja in analiziranja obravnavane snovi. Za tiste, ki so jim računalniki bolj domači, lahko rečemo, da gre za procesiranje informacij. Prav tako so zelo pomembni čustveno-motivacijski dejavniki. Mednje sodi samovrednote-

Foto: Sini.

nje, oziroma doživljanje in presojanje svojih zmoglosti – nekdo, ki je prepričan, da mu matematika ne gre, se jo bo zagotovo učil s težavo. Lahko nasprotujete z argumentom, da gre učencu zares slabše matematika, toda sprememba prepričanja, da zmore, bo zagotovo izboljšala rezultat. Naslednji dejavnik je pripisovanje svoje uspešnosti lastnemu prizadevanju in naporu, ne pa slučaju – nekdo, ki je prepričan, da je dobra ocena rezultat slučajnih okoliščin, ne pa lastnega truda, ne bo kaj dosti motiviran za učenje. Pomembna dejavnika sta še znanje obvladovanja negativnih čustev kot so strah, jeza, negotovost, tesnoba ter reagiranje v frustracijski situaciji. Frustracijska situacija je stanje napetosti, ko ne moremo

zadovoljiti določenih potreb. Premagovanje takšnih stanj brez izbruhov negativnih čustev in agresije je zelo pomemben način obvladovanja samega sebe in je pomembno za naše splošno delovanje in skupnosti, enako tudi za naše učenje. Frustracijsko situacijo lahko premagamo tako, da zadovoljevanje potrebe preložimo za določeno časovno obdobje, zamenjamo cilj, iščemo podoben cilj idr.

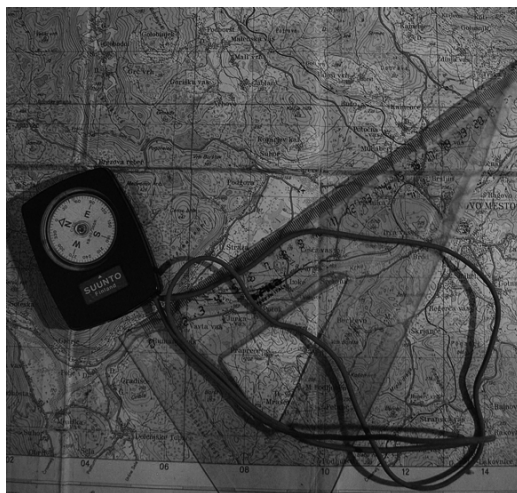
Današnje teorije učenja v ospredje postavljajo aktivno vlogo učenca, oziroma učečo se osebo (vse pogosteje so to tudi odrasli). Učenec naj bi se najpogosteje učil s problemskim učenjem. Gre za samostojno odkrivanje in razreševanje problemov, učitelj pa le pomaga in usmerja.

Hajk

Zbiranje oblakov, približevanje noči. Sredi gozdne poti stoji pet PP-jev okrog zemljevida, na hrbtih imajo težke nahrbtnike, vsak predlaga drugo pot. Hajk.

Kot hajk si lahko predstavljamo mnogo stvari. Nekdo bo rekel, da je to čisto navaden pohod, mogoče hoja z nahrbtniki, polnimi opreme, tretji bo trdil, da je hajk nošenje vse opreme na taborjenje vključno s kemičnim straniščem in plinskimi jeklenkami. Naredimo kompromis in vzemimo, da je hajk nekakšna hoja do prostora za bivačiranje, na katerega nesemo le nujno opremo.

Eden najpomembnejših dejavnikov pri hajku je ravno oprema. Pozorni moramo biti, da s seboj ne vzamemo nepotrebnih stvari, še bolj pa moramo paziti, da doma ne pustimo nujnega. Nož, sekira, aluminijast kotliček, spalna vreča in armafleks ... so nujna oprema, da sploh ne omenjam šotork, iz katerih se naredi bivač. Pri izbiranju števila šotork je potrebno imeti v mislih, da jih ni nikoli preveč, čeprav so eden težjih delov opreme, a to odtehta njihova vsestranska uporabnost. Izdelava bivaka, podlaga za spanje, ogrinjalo v dežju, pregrinjalo za spanje – šotorki lahko upravičeno rečemo najpomembnejši del opreme. Ko imamo enkrat seznam nujne opreme, moramo razmisliti o možnosti, kako bi zmanjšali težo opreme na spisku, torej, poiskati lažje različice nekaterih pripo-

močkov. Mogoče le ni najbolj pametno sredi poletja vzeti najdebelejše (in seveda najtežje) spalne vreče, pa tudi brez litoželeznega lonca se bo dalo kuhati.

Pametno je, da si že pred odhodom načrtamo pot, ki nas bo vodila do končne destinacije. S tem se izognemo kakšnim neljubim presenečenjem, čeprav je bolje le okvirno pregledati zemljevid in približno določiti več poti, ki jih izberemo kasneje. Seveda to ni nujno, odvisno pa je od tega, kakšen avanturist ste. Pametno je izbrati predvsem gozdne poti, ki so najbolj prijazne za hojo, ponavadi pa tudi dovolj urejene za udobno hojo. Pretiravati pri izbiri poti ni pametno v nobeno smer – avtoceste niso najboljši kraj za hajkerje, pa tudi azimut varianta se lahko izkaže za zelo zahrbtno. Mogoče se nam zdi tisti kilometer strmega gozda zdi bolj vabljiv kot večkilometrski ovinek po poti, a

s težkim nahrbtnikom se nam bo hrib resnično zameril, ponavadi nekje v sredini, ko obtičimo sredi robidovja in ne moremo ne naprej ne nazaj.

Najprimernejša skupina za hajk je gotovo vod PP-jev ali starejših GG-jev. Ti so že dovolj samostojni, da bodo varno prišli na cilj v primeru, da hodijo sami. Število hajkerjev naj se giblje nekje od štirih do osem oseb, nikakor pa ne več

kot deset. To je še predvsem pomembno zaradi druge plati hajka, ne tiste, ki obsega hojo, temveč našo psiho. Vodu, ki je prvič sam na hajku, se bo seveda zgodilo, da se bodo do cilja sprli, obupani bodo zaradi teže nahrbtnikov in hoja jim bo mučenje. Ravno te skrajne situacije jih bodo kot vod še bolj povezale in združile in ravno iz takih akcij nastanejo najtrdnjše taborniška prijateljstva.

Organizacija hajka ni zapletena. Sicer si jo lahko sami zapletemo, ampak še vedno velja, da so hajki, katerih organizacija si skoraj ne zasluži pomena, v rodu postali legendarni. Sicer vzdusje med samo hojo mogoče ni bilo najboljšo, ampak taki pohodi zlepa ne gredo v pozabo. Čez nekaj let bodo glavna tema pogovora ob ognju in glavno zanimanje mlajših tabornikov ter vir lepih spominov udeležencev.

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

Pozdravljeni, dragi sotrpini! Pa začnimo tokrat z neko globljo misljo:

Preteklost je zgolj in le, če obstaja ta trenutek.

Sedanost je zgolj in le, če obstaja ta trenutek.

Prihodnosti ni, ker obstaja zgolj in le ta trenutek ...

(Tomaž Korelc)

... zato živite vsak trenutek posebej, in ne bo vam žal, ker bo življenje imelo smisel.

Pisali pa ste nama takole:

VPRAŠANJE:

Dragi Kuhla in Kahla!

Najprej naj vama povem, da je vajina rubrika res super, saj imamo najstniki cele kupe težav, ki jih ne znamo rešiti sami, ampak z vajino pomočjo gre pa veliko lažje.

No, pa bom prešel kar k mojemu glavnemu problemu, ki se imenuje KAJENJE! Ja, saj vem, grozno, sem tabornik in živel naj bi zdravo z naravo. Vsi pa vemo, da kajenje škoduje našemu zdravju, sam se tega še kako zavedam, toda ko sem začel kaditi, sem mislil, da lahko neham kadar koli. Zdaj pa si res želim, da bi nehal, ampak ne morem. Prosim, pomagajte mi, mogoče vidve vesta, kako se lahko discipliniram in poskrbim za svoje zdravje.

Kadilec

ODGOVOR:

Dragi mladi kadilec, prvi korak je že storjen, in to je, da se zaveša svojega problema in ga želiš rešiti, hkrati se zaveša, da ne bo lahko, da boš morda celo potreboval kaj pomoči. No svetujeva ti, da se najprej dokončno odločiš in stojiš za svojo besedo: NEHAL BOM KADITI DANES! O tem poveš čim več ljudem (prijateljem, sotabornikom, sestri, bratu, puncu, ...) in si tako ustvariš okolje pritiska, ki ti bo preprečeval ponoven poraz. Seveda pa mogoče ne bi bilo slabo, da se odpraviš v lekarno in se pozanimаш o vseh mogočih obližih, žvečilnih in podobnem, ki ti lahko pomagajo na tvoji novi zdravi poti. Srečno, nekadilec!

Vsi nasvetov potrebni pišite na SOS rubrika, Parmova 33, 1000 Ljubljana ali na kuhla.kahla@gmail.com.

VPRAŠANJE:

Hoj!

Zdi se mi, da me cel svet sovraži! Ko sem v družbi s prijatelji imam občutek, da grem vsem na živce in da bi radi videli, da me sploh ne bi bilo med njimi. Najhuje je, da se mi ta občutek pojavlja tudi, ko sem z družino ali s svojim fantom. Mogoče je krivo tudi to, da sem zamenjala šolo in neprestano mislim, da se vsi posmehujejo samo meni, ki itak nič ne vem in ne znam. Sploh se ne morem sprostiti, pa čeprav sem z ljudmi, ki so me imeli vedno radi in jaz njih. Tudi, ko sva skupaj s fantom, imam občutek, da bi najraje kar šel stran od mene in da me ne mara več! Kuhla in Kahla prosim pomagajte mi!!! Znorela bom!!!

Solzica

ODGOVOR:

Pozdravljena! Solze na stran in glavo pokonci. V tvojem primeru ti manjka samo dobra mera samozavesti in zaupanja vase, svoje sposobnosti, dejanja. Najti boš morala svoj način, kako se otresti vse te negativnosti in pesimizma; mogoče ne bi bilo odveč, da se doma nekomu zaupaš in skupaj stopita do šolske pedagoginje oziroma psihologinje, in tako skušate rešiti problem, ki še zdaleč ni nujno za lase privlečen. Morda imaš kake travme iz zgodnjega otroštva, ki jih nisi razrešila in te ovirajo na tvoji poti do sreče. Zaupaj svojemu notranjemu glasu in pogumno naprej.

Nama se resnično kar srce para ob tovrstnih pismih, upava pa, da le ni tako hudo povsod in vam vsem želiva še veliko jesenskega sonca, topline, vznemirljivih novih taborniških akcij in ponovnih šolskih ljubezni. Uživate!

**Poljubčki in pozdravčki
od Kuhle&Kahle**

Večja učinkovitost vodnika pri delu z vodom

Z novim šolskim se začnema tudi novo taborniško leto, z njim pa nova vodova srečanja. Letni programi za delo z vodom so napisani. Vsak vodnik ve, katera znanja bi v tem letu rad posredoval svojim mladim tabornikom, pa tudi svežih idej, kako ta znanja predstaviti na kar najbolj zanimiv način, je ogromno. Vse je torej pripravljeno. "Letos bomo pa res delali in se kaj naučili," je odločen vodnik. In vendar ga že prvo vodovo srečanje pogosto razočara.

Vir: <http://student.dei.uc.pt/calexp/scoutimage/index.html>.

Člani voda so nezainteresirani, ne poslušajo vodnika, ko jim z navdušenjem pripoveduje, kaj vse bodo počeli čez leto. Ne zanimajo jih taborniška znanja, raje bi igrali nogomet, ali pa se jim mudi na rojstni dan sošolke. Rutice so pozabili doma ali pa so "ravno zdaj v pralnem stroju". Vodnik se zaman trudi, da bi jih umiril in motiviral za dejavnost, ki jim jo je bil skrbno pripravil. Otroci se pogovarjajo med sabo, norijo okoli, se smeji norčijam, ki jih uganjajo drugi in se ne zmenijo za svojega vodnika.

Že dve ali tri takšna srečanja, ki se ne odvijajo tako, kot si jih je zamislil in načrtoval vodnik, tudi njemu močno zmanjšajo motivacijo. Kmalu pozabi na letni program in na cilje, ki si jih je zadal na začetku leta. Skrbne priprave na vodova srečanja se mu zazdijo ne-

smiselne. Vodova srečanja tako minevajo neorganizirano in brez pravega cilja. Pa ne zato, ker vodnik ne bi vedel, kaj početi z mladimi taborniki, ali ker jim ne bi znal na pravi način posredovati taborniških znanj, pač pa zato, ker jih enostavno ne more pripraviti do tega, da bi ga sploh poslušali. **Pomanjkanje discipline je tisto, kar vodniku največkrat daje občutek nemoči in mu pogosto jemlje motivacijo za uspešno delo z vodom.**

Taborniki se v svoji vzgoji mladih skušamo razlikovati od šolskega sistema. Svoje avtoritete ne gradimo na moči, kaznovanju, prisili in omejevanju. Z mladimi želimo vzpostaviti sproščen in pristen odnos, ki temelji na prostovoljni udeležbi tako z ene kot druge strani. Problem pa se največkrat kaže v tem, da nam prav tak prijateljski odnos pogosto otežuje vzpostaviti primerno disciplino.

Smernice moderne šole vse bolj poudarjajo nove vzgojne pristope, ki opuščajo uporabo moči in zmanjšujejo distanco med učitelji in učenci. Marsikatero predlogo in nove metode lahko nekoliko prirejene s pridom uporabimo tudi pri vzgoji mladih tabornikov.

Eno od pomembnih spoznanj moderne vzgoje je, da se je učenec (tudi mladi tabornik) pripravljen učiti oz.

sodelovati takrat, kadar je odnos med njim in učiteljem (vodnikom) dober.

Dober odnos med vodnikom in članom voda zajema:

- odprtost (direktnost in poštenost z obeh strani),
- da je vsak prepričan, da ga drugi ceni,
- da se oba zavedata vzajemne odvisnosti,
- da lahko vsak zase raste in razvija svojo kreativnost, individualnost,
- skupno zadovoljevanje potreb (ne eden ne drugi ne more zadovoljevati svoje potrebe na račun drugega).

Sliši se lepo in predvsem skladno s taborniškimi načinom vzgoje. Kako lažje doseči tak odnos s člani našega voda pa v naslednjih številkah Tabora.

Literatura: Thomas Gordon: Trening večje učinkovitosti za učitelje (Bečaj, 1992).

TABORJENJA

Taborjenje na Siciliji

Tri leta nazaj smo se sežanski taborniki odzvali na prošnjo messinskih skavtov za skupni tabor v Sloveniji. Skupaj smo preživeli deset nepozabnih dni ob Kolpi. Nihče si ni upal napovedati, da se bosta dve tako različni skupini tako močno navezali ena na drugo. Zadnji dan smo šotore čistili z lastnimi solzami.

Letos smo obisk vrnil. Julija smo se z GG družino odpravili v Messino na Sicilijo. Kot da bi šli domov, kot da se dve leti vmes sploh ne bi zgodili . . .

Program za tabor smo pripravili skupaj. Upoštevali smo tako njihove kot oni naše običaje. Kot temo smo si izbrali dve arabski plemeni, ki se srečata, da bi pripravili poroko med princem iz enega in princeso iz drugega plemena. Idealna tema za dve različni skupini. Ustvarjali smo skupne projekte, se učili jezika, predstavljali našo kulturo in se učili o njihovi.

Domov smo se odpravili s težkim srcem, a je bila ločitev vseeno lažja kot pred dvema letoma. Če smo se srečali drugič, se bomo gotovo še tretjič!

Načelnica rodu RKJ, Sežana Špela Rožman

Brez taborjenja mi živeti ni ...

Taborniki rodu Kranjskega jegliča smo tudi letos poleti v vročih julijskih dneh preživeli 10 dni pod platneno streho na tabornem prostoru v Umagu, kjer je dolgčas zamenjala zabava, starše pa prijatelji in vodniki.

Sončno poletno jutro 15. julija je za tabornike RKJ naznanilo težko pričakovani začetek desetdnevne pravljice, ki ji pravimo tudi letno taborjenje. Zbirno mesto na avtobusni postaji so napolnili otroci vseh starosti, se poslovlili od staršev in se odpeljali novim dogodivščinam naproti. Malo pred poldnevom se je pred nami odprl razgled na neskončno modro preprogo, ki je valovala pred nami – jaaaaaa, morje! Začelo se je skupno bivanje v naravi, kjer smo spoznavali številne nove taborniške veščine, se igrali, peli in se predvsem veliko smeja-

li. Letos so se nam pridružili tudi gasilci iz celotnega idrijskega območja, ki so sicer z nami preživeli le prvo polovico taborjenja, a so nas v tem času naučili mnogo koristnega in poučnega o gasilstvu. Čez dan smo plavali, jahali konje, se odpravili na dvodnevni hajk, celodnevno kopanje ... ob večerih pa smo odšli v mesto, pripravili havajsko zabavo in čisto pravo gasilsko veselico. Kot se za prave tabornike spodobi smo tudi letos kristili nove člane in poročili kar tri pare. Čas je vse prehitro teklen in že je napočil zadnji dan. Obrisali smo si solzice iz oči in se odpeljali domov. Zvečer smo utrujeni od vseh dogodivščin hitro zaspali. Sanjali smo o čudovitem taborjenju, polnem dobre volje, zadovoljnih tabornikov, smeha, novih prijateljev . . . sanjali smo o Umagu 2005!!!

Tina Svetičič

Več kot devetdeset mladih borov pri Umagu

Taborni prostor ob reki Nadiži, kjer smo ajdovski taborniki taborili vrsto let, smo že lani zamenjali z novo lokacijo ob morju. In prav zaradi prijetne izkušnje iz lanskega taborjenja smo tudi to poletje, od 1. do 9. julija, svoj tabor postavili v Sv. Pelegrinu pri Umagu. Taborni prostor v senci hrastovega gozda, ki je ravno prav oddaljen od Umaga, nudi številne možnosti za prijetno letovanje in izvajanje raznih taborniških veščin.

Po več kot dvajsetih letih se je taborjenja ponovno udeležilo preko devetdeset članov. Mlada ekipa vodnikov je zanje pripravila bogat in svojevrsten devetdnevni program, ki so ga s predanim delom, veliko dobre volje in z vso podporo vodstva tudi uspešno izpeljali. Najlepše vtise smo predstavili v posebni poletni izdaji rodovega glasila, ki so ga zadnji dan prejeli vsi taboreči. Starešina Blaž Praček je letošnje taborjenje ocenil kot novo nepozabno druženje, ki je člane rodu Mladi bori še bolj zblížalo.

Vsakoletno taborjenje in ostali uspešno realizirani projekti so predvsem rezultat skupnega dela vseh prizadevnih posameznikov in dolgoletne taborniške tradicije enega najstarejših rodov v Sloveniji.

Anja Kosovel

Prižgimo si lučke

Prižgimo si lučke je pesmica, namenjena najmlajšim srčkom tega sveta, ki pa jo lahko začuti tudi vsaka starejša duše. Besedilo in napjev Lenčke Kupper pa se naj v teh dneh dotakne tudi nas.

Prižgimo si lučke,
naj nam svetijo,
da lažje po pravi
poti hodimo.
La, la, la ...

Še lučke prižgimo,
za brate in sestre,
za starše in tete,
za vse prijatelje.
La, la, la ...

Ko sveti mi lučka,
sonce lahko spi.
Če jutri spet sije,
veseli bomo vsi.
La, la, la ...

Jure JEŽ
jurejez@rutka.net

JEŽKOV KOTIČEK

Trk civilizacij

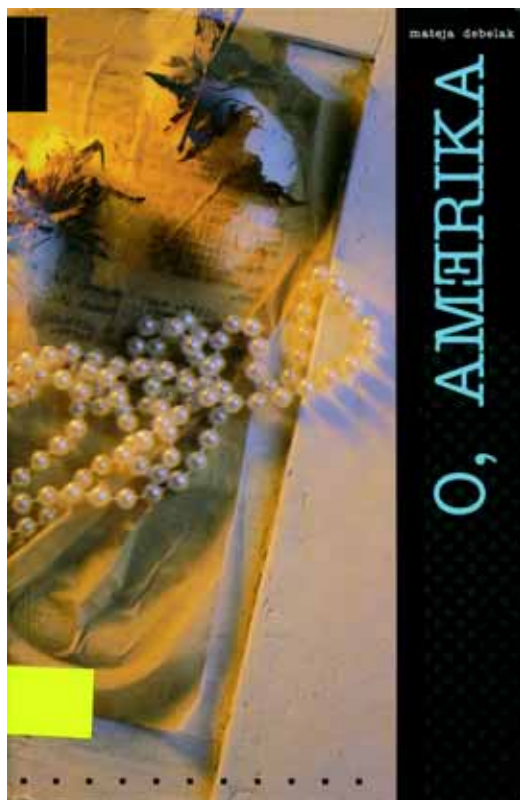
Pisalo se je leto 1492, ko je italijanski raziskovalec in trgovec Krištof Kolumb prečkal Atlantski ocean in obrnil poglavje svetovne zgodovine. Sledila je skoraj tristoletna, s krvjo prepajena in nič kaj vesela, uvertura v rojstvo Združenih držav Amerike. Sprašujem se, ali jih ravno ta "instant zgodovina" dela tako drugačne, tako posebne in tako nerazumljene.

Knjiga Mateje Debeljak s preprostim naslovom O, Amerika je odličan povod za razmišljanje o drugačnosti in vlečenje miselnih vzporednic. Obljubljena dežela, kamor se je v času velike krize med obema svetovnima vojnama zateklo tudi mnogo Slovencev, je v svoj ogromen talilni lonec posrkala ljudi in kulture celega sveta. In nastali so ... Američani.

"Američani so zelo skromni ljudje, mnogo bolj kot najbolj skromni Slovenci. So zagrizeni puritanci in zapriseženi konzervativci, medli, puhli in neskončno dolgočasni ..." pravi avtorica, ki je v iskanju znanja in priložnosti obiskala deželo svojih sanj. Tovrstna posploševanja navadno niso niti plodna, kaj šele okusna, vendar je osebna izkušnja avtorice tako prepričljiva, na vsakem koraku se ponavljajoča in izvrstno prelita na papir, da branje postane privlačno.

Natančna in utečena pravila usmerjajo življenja v nevarni deželi nasprotij. Zdi se, kakor da bi bili ljudje brez njih izgubljeni. Kakor bi verjetno od samega ljubega dolgčasa pomrli brez televizije ali velikih nakupovalnih centrov. @alostno, vendar po prebranem sodeč, čisto mogoče.

Soočenje mladega nadebudnega slovenskega človeka s takšno krizo vrednot in identitete je boleče. @alostno je le, da takšna kultura postaja v svetu prevladujoča. Trd bo kruh in

Jež svetuje, vi preberete:
Mateja Debeljak; O, Amerika

kilava naša življenja, če bomo kdaj morali pozabiti govejo juho in tenstan krompir.

Ob branju se nenehno postavlja vprašanje o posledicah stikov kultur na globalni ravni. Mateja Debeljak se je po dveh mesecih lahko srečno vrnila domov. Kako pa lahko ubežijo in se ohranijo kulture? Je mogoč svetovni konsenz o sobivanju različnih kultur? Ali obstoj močnejšega nujno vodi v asimilacijo? Je sprejemanje drugačnosti prvi korak, ki ga lahko storimo sami ...?

**Bine
in
Dane**

Pravljijčna dežela

Bine: Luka Snod
Dane: Peter Rink

Fotografije in oblikovanje: Blaž Verbič

Ukradli so nam prilogo
Medo in pravljijčne junake.

Greva v pravljijčno deželo
in jih poiščiva, da bodo
naši MC-ji spet veseli!

Poglej, Pikina hiša!
Morda se tam skrivajo pravljijce!

Skočiva dol iz najinega konja
in greva pogledat!

Bine in Dane sta se odpravila v pravljijčno deželo iskat pravljijčne junake ...
za devetimi gorami in devetimi vodami sta našla Pikino hiško.

Jaz bom šel skozi dimnik.

Pssst, Dane! Bodi vendar tiho!
Nekaj se dogaja v hiški.

Jaz sem
Pika Nogavička!

Kdo si pa ti?

Zakaj si pa
tako majhna?

Krt in medved sta
me začarala in me
pomanjšala. Uboga jaz!

Takoj, ko sta vstopila v pravljijčno hiško, sta srečala malo Piko Nogavičko.

Ejga, Kekec! Ti si Mojci našel
zdravilo za oči. Ali veš, kako naj
pomagamo naši mali Piki?

Seveda vem. Zlobni medved in
krt sta ga skriva med sladkarije.
Zdravilo, ki bo povrnilo Piko
v prvotno stanje,
je okroglo in zelene barve.

Seveda sta se Bine in Dane takoj odpravila iskat pomoč za Piko.

Doo, Sneguljica!
Ali imaš morda ti zeleno tabletko
za hiper-rast?

Ne, ne. Jaz imam
samo bele tabletko.

Zajček Dolgoušček, lep je tvoj kožušček. A ker nimas zelenega bonbona, ti si prava mona!

Ali imate mogoče veste, kje sta krt in medved!

Ne, ne. Imamo pa sveže čevape pa kebab!

Glej ga, če ni to zlobni krt!

S svojo kung fu tehniko ga bom naučil kajjih molitvic!

Končno sta le našla zlobnega krta in medveda.

Hijiaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Dane pa se je medtem sprivil na zlobnega medveda, ...

Ne skrbi Dane, saj je le eden samcat. Te bom reil!

Tristo kosmatih medvedov ...

... a je bil medved močnejši.

Dane, morda ti kje vidiš zdravilo?

Poglej, tamle je. Bonbon krvavo zelene barve!

Ko sta premagala krta in medveda, sta prišla do njune domače lekarne.

Končno sva ga našla!

Uau, kako je lep ...

Na Pika, hitro pojej ta bonbon ...

PUFF!

Pika je pojedla bonbon in spet zrastle.

Sedaj lahko odideta nazaj in razveselita vse MC-ke!

Če so nam že Medota ukradli, nam pa vsaj pravljic ne morejo.

Ooo, moja rešitelja. Ker sta se tako potrudila zame, vama podarim dve polni vrečki instant pravljicnih junakov.

In tako so bili vsi spet srečni do konca svojih dni ...

Žoga išče živali

Risba: Jaka Bevk - Šeki(jaka.bevk@cmok.si).

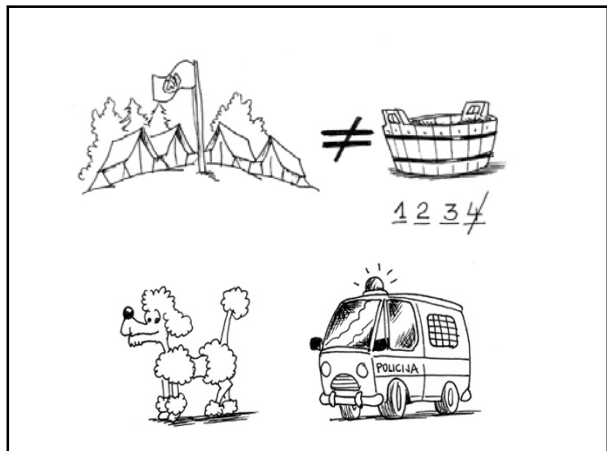
Ena od zelo enostavnih otroških iger, za katero potrebujemo le žogo, je igra Žoga išče živali.

Otroci sedijo v krogu. Vsak si izmisli po eno žival. V sredini kroga se nahaja otrok, ki vrže žogo v zrak in pri tem pokliče eno od živali v krogu. Ta mora žogo ujeti.

Če mu uspe žogo ujeti, lahko zamenja igralca iz sredine kroga, slednji pa zasede njegovo mesto.

Med igro otroci razvijajo predvsem pozornost, spodbujamo jih k hitremu odzivanju in razvijanju motoričnih sposobnosti.

Uživajte v igri z žogo. Po možnosti jo izvajajte zunaj v naravi, na svežem zraku ...

Avtor: Jaka Bevk - Šeki(jaka.bevk@cmok.si). Rešitev: Taboriška pesmarica.

STRIC VOLK

Jesen je obrodila sadove in moji gozdni prijatelji že pridno polnijo svoje kašče za zimske dni. Tudi moja taborniška bratovščina je žela sadove svojega dela. Na srečanju, ki ga kličejo Naboj, so namreč podelili "gozdne ogrlice" in nagrado Skavt Peter. Z zanimanjem sem pričakoval blišč in pompoznost, ki si jo prostovoljci za svoj trud vsekakor zaslužijo. Tisto javno pohvalo in zahvalo, ki jo je moč najti v vsakem priročniku o delu z ljudmi. Tisto, ki odloča o novi dozi časa, ki jo z veseljem znova in znova odmerijo taborništvo.

No, na moje presenečenje se je zgodilo tisto, česar nisem pričakoval. Vrsta, rokovanje, diplome, nekaj spremnih besed in to je to. Zmagovalec je ta in ta, naslednji dan pa že iščemo dobitnika za leto 2006.

Res, skromnost je lepa čednost; in taborniki res ne smemo zapravljati ne denarja in še manj časa. Za to, da bi prostovoljcem pripravili presenečenje, ki si ga zaslužijo. Obred, ki bi jih postavil v središče pozornosti in jim vlil novo dozo samozaupanja in želje po še bolj aktivnem vključevanju. Me prav zanima, kaj je več vredno: nekaj deset na novo motiviranih vodij in taborniški rod, ki je dobil priznanje in s tem elan za nove zmage, ali nekaj časa, ki smo ga z racionalnim pristopom privarčevali?

Stric Volk
tabor@rutka.net

			SESTAVIL- IVO KOVAČ	SEZNAM POGLAVIJ NA KONCU KNJIGE	REKLO, PREGOVOR	GRŠKI BOG LJUBEZNI	KRALJE URADNO SPOROČILO	LJUBI- TELJICA	MESTO V AMERIŠKI ZVEZNI DRŽAVI NEVADI	VRSTA TALNE OBLOGE	GLAVNI ŠTAB ALI SEDEŽ CESA	TROPSKA PAPIGA
TABOR	SEVERNO- AMERIŠKI INDIANEC	RAZKOPANO ZEMLJIŠČE GLASBENI ZNAK										
POZITIVNA ELEKTRODA					STANJE SITEGA ČLOVEKA ORANŽADA							ZNAK ZA MNOŽENJE
SREDSTVO ZA POTENJE						SELEN LEGENDARNI KRALJ BRITANCEV			RIMSKI BOG SMRTI KJEVSKI KNEZ V 9. STOL.			
ALBERTO TOMBA		SLIKARKA PLESTENJAK SKODELIČA					RANOCELNIK CIRKLUŠKI IGRALEC					
BOLJŠI KOZAREC				REKA MED IRANOM IN ARMENIJO ALAIN DELON						LANTAN STRAH PRED NASTOPOM		
TABOR	POKRIVALO ZA NA GLAVO	STARO- JUDOVSKI KRALJ POLDRAG KAMEN			ZNANSTVE- NA RAZPRAVA ANGLEŠKI KOLIČ							
DEBELA PALIČA			BAKREN NIZOZEMSKI NOVČIČ ANG. GLASB. VICIOUS					ORANJE GLAVNI ŠTEVNIK 5		MONGOLSKI VLADAR	SODOBEN PLES	
EGIPČANSKI SVETI BIK				VEČPLASTNO STEKLO NIKELJ								
AMERIŠKI IGRALEC (AL)						SEDMI DAN V MLAJU						
JUNAK IZ PRAVLJICE O ČUDEŽNI SVETILKI						TIT TURNŠEK			TOLSTOJEVA JUNAKINJA KARENINA			

SLOVARČEK: ARAKS- reka med Iranom in Armenijo, TRAKTAT- znanstvena razprava, TRIPLEKS- večplastno steklo

Nagrajenci iz prejšnje številke

Med poslanimi kuponi za nagradno križanko iz številke 9 smo izžrebali naslednja nagrajenca, ki prejmeta knjižne nagrade:

Aleš Simončič, Celarčeva 31, 1000 Ljubljana in Helena Murgelj, Starine 15, 8222 Otočec.
Čestitamo!

**Ali še vedno ne veste,
kam boste šli na jesenske počitnice, ali
kje bi priredili rodov posvet?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju,
pravi odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**